IEDERE WEEK
32 BLZ.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F. IN NEDERLAND 50 Cts
43

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE HARLEM GLOBE-TROTTERS

DOOR JEAN GRATON

JE kent de Harlem Globe-Trotters, de beroemdste basketballspelers ter wereld. Het is hun geschiedenis en deze van hun manager, Abe Sapenstein, die wij hier vandaag vertellen.

Abe werd geboren te Londen, maar toen hij zes jaar was trok hij met zijn ouders naar Chicago. Reeds toen deed hij niets liever dan met een bal spelen.

Hou er mee op, Abe, en help ons liever een beetje om de meubels te plaatsen !

Goed, vader.

Van 's morgens tot 's avonds oefent Abe in het dribbelen voor de grote spiegel in de werkplaats van zijn vader, een kleermaker.

Schei uit, jongen. Je zult de spiegel breken.

Ho neen ! Ik let er goed voor op.

Maar op zekere dag

BING!

Dat moest er van komen. Ik heb het je zo dikwijls gezegd. Weet je wat dat betekent ? Zeven jaar ongeluk !...

In werkelijkheid bracht dit incident geluk, want Abe oefende voortaan buiten in openlucht en werd heel spoedig een zeer goed basketballspeler.

Op zekere dag wordt hij door de baas van de « Savoy », een der grootste hotels van Chicago, geroepen...

De mensen interesseren zich tegenwoordig voor basketball. Ik zou graag een ploeg willen oprichten, die aan het hotel verbonden is. Dat zou een fijne attractie zijn voor mijn gasten. Wil jij leider worden van de ploeg ?

Volgaarne !

En zo vormt Abe zijn eerste ploeg basketballspelers, allen negers. « De Vijf Groten van de Savoy » hebben in het begin veel succes...

Dit bleef, helaas ! niet duren...

Vrienden, het spijt me erg, maar wij werden ontslagen. Rolschaatsen is nu de mode, en het basketballspel is op de achtergrond geraakt.

Dus staan we op straat !...

Geen zorg, jongens. Ik heb een idee !

We naaien andere letters en enkele sterren op onze trui en we worden « De Harlem Globe-Trotters ». Harlem omdat jullie negers zijn, en Globe Trotters omdat jullie veel zullen reizen.

Je spot met ons, Abe ! We kunnen toch niet rolschaatsen...

Wie praat je over rolschaatsen ? We maken een grote reis doorheen Amerika om in alle steden tegen basketballploegen te spelen. Wat denken jullie daarvan ?

Niet kwaad ! Maar hoe zullen we reizen ? Te voet ?

Als we al onze spaarduiten bij elkaar leggen, hebben we misschien genoeg om een auto te kopen...

En later...

Die wagen is natuurlijk niet nieuw, maar als jullie niet te rap willen rijden, kan hij nog grote diensten bewijzen.

Akkoord ! Ik koop hem voor 50 dollar !

En op zekere dag vertrekken de « Harlem Globe-Trotters » en hun manager in een oude kar, opeengeperst als sardientjes, op weg naar de roem...

Het loopt niet altijd van een leien dakje. Abe en zijn ploeg trekken van stad tot stad, van dorp tot dorp en op een nacht komen ze toe in een stadje van Illinois...

Wie belt er nog zo laat ?

Excuseer dat we je nog zo laat komen storen. We hebben motorpech... Wij zijn de Harlem Globe-Trotters...

Globetrotters ? En wat willen jullie van me ? Ik kan jullie geen onderdak geven. Ga voort of ik roep de politie !

Wij zijn basketballspelers van Chicago en hebben vernomen dat jij de ploeg van deze stad leidt. Wil je tegen ons spelen ?

Jullie zijn gek ofwel steekt er iets verdachts achter. Om dit uur bespreek ik geen match meer voor mijn ploeg. Kom morgen terug. Goede nacht !

Slecht begin. We zullen een hotel zoeken.

Twee kamers ? Is het voor twee personen ?

Neen... we zijn met z'n zessen!

O ja, je hebt je kinderen bij !

Ja... zo je wilt... maar ze zijn tamelijk groot voor hun leeftijd. Toon jullie even, jongens.

WAT ? Jullie houden me voor de gek ? Ik kan geen twee kamers verhuren voor zes personen. Bovendien wens ik geen negers in m'n huis !

Ook goed. Dan gaan we elders.

Die nacht sliepen ze alle zes in hun oude wagen:...

Hé, waarom klaxoneer je ?

TU TU TU

Om je te zeggen dat je snurkt !

En de volgende morgen

Goed. Ik ben akkoord. We organiseren de wedstrijd voor morgen. Je voorwaarden ?

De eerste vijf en twintig dollar die je bij de ingang ontvangt en de helft van de overige ontvangst.

Neen, dat is te veel ! Jullie zijn misschien zeer bekend te Chicago maar hier...

Ik heb nog een ander voorstel: We krijgen de totale ontvangst indien we winnen en we vragen je geen duit indien we verliezen !

Mooi ! Maar ik verwittig je... onze ploeg is een van de besten van heel de streek...

We verdedigen ons niet slecht, dat zal je trouwens merken !

Maar Abe, dat had je niet mogen voorstellen. We hebben de laatste nachten erg slecht geslapen en we voelen ons niet fit !

Wie niet waagt, niet wint ! Ik heb vertrouwen in jullie. We moeten winnen, jongens !

Er is veel volk opgekomen om die match bij te wonen...

De Harlem Globe-Trotters moeten een tijdlang het onderspit delven maar dat duurt niet lang.

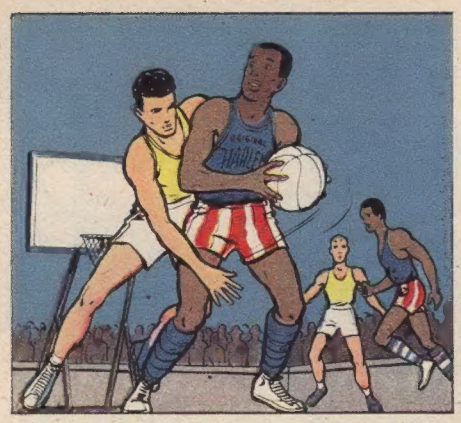

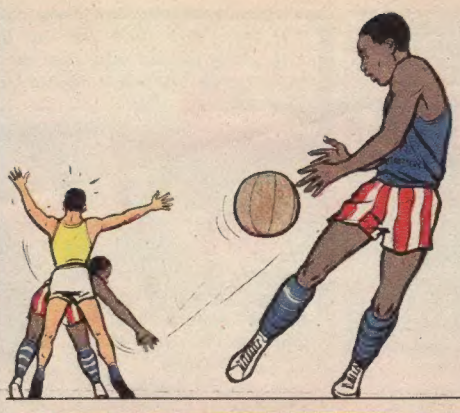

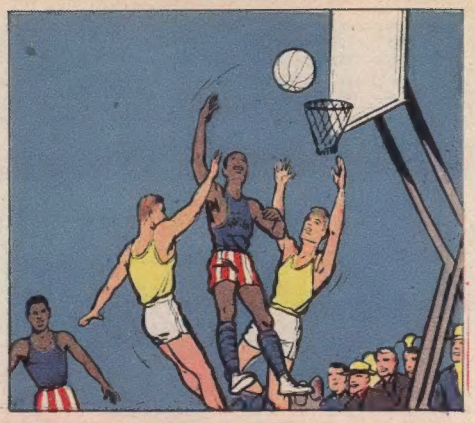

Dank zij hun virtuositeit kunnen ze enkele doelen maken en ten slotte de wedstrijd winnen.

Bravo ! Hier, dat is de winst. Zeventig dollar. Puik, hé ! Het publiek vond jullie spel heel mooi en spannend. Kom volgende week terug maar... dan, zoals je het zelf eerst voorstelde : gedeelde winst !

Akkoord !

Bij de functie van oefenmeester, publiciteitsagent, chauffeur en enige reservespeler, vervult Abe nu ook de functie van schatbewaarder.

Tien dollar voor ieder en tien dollar voor onze kas. Een mooie dag. Voor zeventig dollar kunnen we wel een risico nemen, waar of niet ?

Bij het einde van het eerste seizoen zijn ze niet rijker dan bij het begin, maar ze hebben honderd en een matchen gewonnen. Tijdens de winters die daarop volgen reizen ze weer heel Amerika af. Op zekere dag...

De Houthakkers van Colombië werpen ons de handschoen toe...

Laten we ze oprapen !

De tegenstanders zijn werkelijk indrukwekkend. Maar ten slotte gaat het hier toch om basketball spelen en niet om bomen te hakken...

Na 35 minuten leiden de Harlem Globe-Trotters met 115 punten tegen 5. Om de toeschouwers te boeien, vinden ze « gags » uit...

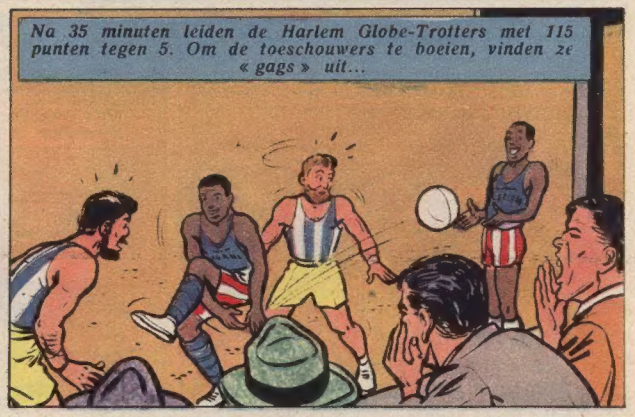

Een van de spelers maakt van zijn dribblings een stepdans...

En iedere keer een van hen de bal in de korf krijgt, voeren de anderen rond hem een scalpendans uit...

Sommige doelpunten worden niet zeer reglementair gemaakt...

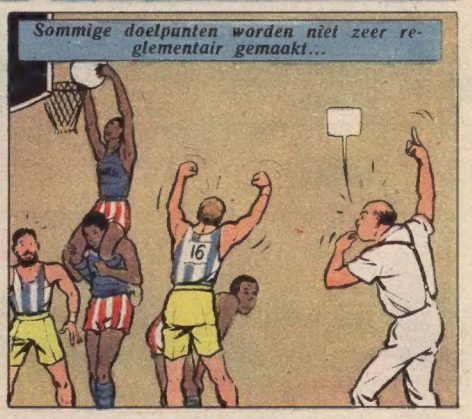

Ik annuleer de match. Ik sluit jullie uit...

Annuleer dat doelpunt als je wilt maar toch de match niet! Zij zijn de sterksten immers en bovendien amuseren ze ons kostelijk !

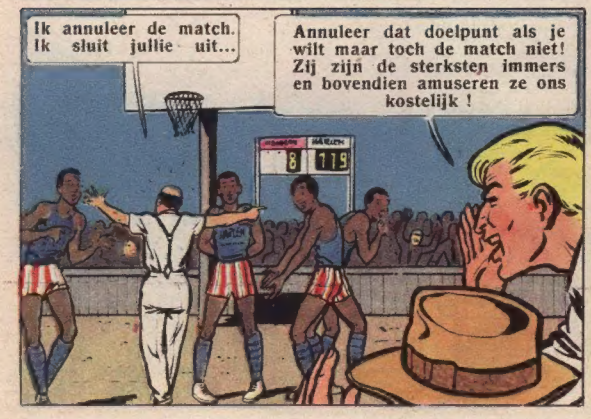

Dit komisch nummer draagt veel bij tot de populariteit van de Globe-Trotters. Ze voeren na telkens een guitig nummer uit... als de overwinning verzekerd is.

In 1940 ontnemen ze de « Bruins » van Chicago de titel van « kampioen van de Amerikaanse beroepspelers ».

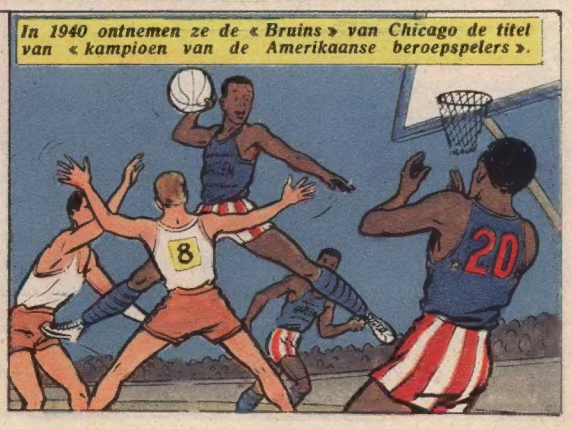

Dat betekent roem. De grootste sportorganisators van Amerika wensen met Abe een contract af te sluiten.

Teken dit en je speelt in Madison Square Garden !

Na de oorlog maken ze een reis naar alle grote steden...

Instappen, jongens !

Iets helemaal anders dan onze oude kar, Pops ! (1)

Ze moeten in Alaska een wedstrijd spelen. Hun vliegtuig geraakt in een sneeuwstorm en heeft vele uren vertraging...

(1) Petnaam welke de « Harlems » aan hun manager hebben gegeven.

Na een vlucht van 3.000 km komen ze maar net toe om de match te beginnen. Ze zijn doodmoe en verliezen de wedstrijd...

De volgende dag...

Abe, heb je dat gelezen? Dat is onrechtvaardig!

Je moet filosoof zijn in het leven. Neem het sportief op !

In 1950 doen ze een lange rondreis in Europa. Ze stuiten echter voortdurend op het wantrouwen van de organisators...

Jullie zullen bij ons geen succes oogsten. De Engelsen houden niet van basketball. « Goed voor vrouwen », zeggen ze.

Als ze ons gezien hebben veranderen ze van mening!

En inderdaad. Het wordt een triomf. Parijs en ook de andere steden van het vasteland ontvangen de blauw-wit-rode truien geestdriftig...

Te Nancy, onder de stortregen overtreffen ze alle verwachtingen. Zowel in virtuositeit als in het burleske zijn ze ware meesters. Een van hen, Haynes, slaagt er in verscheidene tegenstanders te dribbelen terwijl hij een regenscherm boven het hoofd houdt.

Het spel van Haynes eindigt bij de reus Tatum, die zich voor de gelegenheid in een speciaal kostuumpje heeft gestoken.

En nogmaals maken de « Zwarte Tovenaars » een doel !

Een van de hoogtepunten van hun reis is de ontvangst door Z. H. de Paus. Zij bieden hem een basketbal versierd met hun handtekeningen aan.

Dit is de geschiedenis van de spelers die terecht de « Tovenaars van de Basketball » geheten worden. In vijf en twintig jaar tijd speelden ze 4.150 matchen en verloren er daarvan slechts 252.

Einde

jean Graton

De volgende week : ROELAND

Onder ons verma

SCHIET IN DE ROOS !

ENKELE tijd geleden heb ik een klein tafereel gezien, dat mijn haren te berge heeft doen rijzen.

Het speelde zich af in een speelzaal voor grotere jongens, die daar doorgaans komen kaarten, schaken, en discussiëren over alles en nog wat.

Een van de bezoekers van dit lokaal had een nieuw pennemes gekocht en wou het door iedereen doen bewonderen.

— Je pennemes is inderdaad mooi, deed een van zijn vrienden opmerken, maar snijdt het wel goed ?

— Snijden ? Het doet nog meer dan dat : het blijft steken in om het even welke muur ?

— Dat zou ik eens willen zien ! riep de andere.

En zonder dralen gaf de jongen met zijn nieuw pennemes een demonstratie. Het bleef niet bij één enkele, want na enkele minuten was heel de muur beschadigd. Op dát ogenblik kwam de eigenaar van het lokaal binnen, die vroeg :

— Jullie schijnen zich goed te vermaken ?...

— Jaaa... antwoordden de messenwerper en zijn vriend benauwd.

— Hoor eens, zei de man, zouden jullie dat thuis ook doen ?

— ...Neen, mijnheer...

— Wel, indien jullie dat thuis niet zouden doen, waarom menen jullie dan dat het hier wél mag ?

Op deze vraag kreeg de gastheer geen antwoord meer, en dat kan men best begrijpen !

Kuifje

DE POSTBODE

wordt verwacht door

Marcel *De Prins, Volderstraat, 7, Mechelen.* Hij houdt veel van jazzmuziek en is 17 jaar.

Wie zou er documentatie willen ruilen van alle landen met *Dirk De Groote, Witteleertarwersstraat, 17, Brugge.* Dirk ruilt ook documentatie tegen punten. Men mag hem schrijven in het Frans of in het Nederlands.

Paul De Klink, Obrechtstraat, 73, Den Haag (Nederland) is 14 jaar oud en zou graag willen corresponderen met Kuifjeslezers van dezelfde leeftijd uit België, liefst in het Nederlands.

VERGEET JE ADRES NIET TE VERMELDEN

Talrijke Kuifjeslezers vragen ons naar inlichtingen of zoeken een correspondent, maar... ze *vergeten zelf hun adres op hun brief te vermelden !* Men begrijpt best dat in zo'n geval de brief zonder gevolg moet blijven. Dus beste vrienden, wanneer je schrijft *vergeet dan nooit je adres te vermelden !*

Een enthousiast lezer

« Ik schrijf u deze brief om al mijn lof uit te drukken over KUIFJE », zo begint Juliaan Vandereken van Vorst, zijn schrijven, « Ik heb reeds verschillende weekbladen in vergelijking met KUIFJE genomen, maar geen enkel dat het kan halen, KUIFJE is werkelijk (en ik zeg het uit ganser harte) het beste, mooiste en prachtigste blad voor de jeugd. Het is ontspannend, leerzaam en boeiend. Werkelijk, ik feliciteer u van harte. » Beste dank !

ZEER TEVREDEN

over ons blad is ook Jean Marc Wielandts van Dendermonde, die mij schrijft dat hij het tekenverhaal van Willy Vandersteen het beste vindt dat deze medewerker tot nog toe heeft gepubliceerd. Ook het verhaal van Hergé vindt hij prachtig terwijl « De eerste reportage van Bob Parker » een van de beste vervolgromans is die reeds verschenen zijn. Jean-Marc was, zoals alle lezers, heel nieuwsgierig om te weten welke verrassing wij in de mars hadden, en hij zal wel zeer tevreden geweest zijn bij het doorbladeren van het eerste nummer van het super-KUIFJE van 32 pagina's.

KUIFJE HEEFT SUCCES IN INDONESIA

Jan Vermeer schrijft ons uit Djakarta : « Uw blad vind ik prachtig, en de verhalen zijn geweldig. De KUIFJE's chromo's zijn ook erg mooi. KUIFJE is naar mijn mening het mooiste blad van België en Nederland, want alle andere vijf weekbladen, waar ik een abonnement op heb, zijn niet zo mooi en kleurrijk als KUIFJE. Jammer dat ik hier in Djakarta geen producten met KUIFJE. Jammer dat ik schaffen.

Heb je interesse voor ELECTRISCHE TREINEN ?

Vergeet dan niet het Spoorwegsalon te bezoeken dat gehouden wordt van 29 October tot 6 November in het Centraalstation te Brussel.

Je kunt er een groot FLEISCHMANN-net in volle werking zien, met een hele reeks bijbehoren, zoals EHEIM-trolleybussen, -luchtkabelsspoorwegen, HAMO-trams, CREGLINGER-huisjes, en ROKAL- en LILIPUT-treinen.

In acht grote uitstalramen zul je alle nieuwigheden in detail kunnen bewonderen, die ingevoerd worden door

Ets. D.G.H.
WELDADIGHEIDSTRAAT, 24
BRUSSEL
VERKOOP ALLEEN IN HET GROOT

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

ken wij ons best!

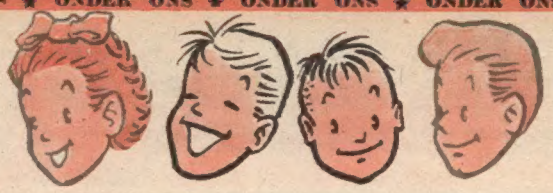

DE ZONEN VAN LAMBIK

DE ANTILLEN

FONSKE komt na tijd thuis. Zijn vader vraagt hem naar de reden.

Fonske : Ik moest blijven om straf te schrijven.

Vader : Wat hebt ge nu weer uitgehaald ?

Fonske : Ik wist niet waar de Antillen liggen.

Vader : Moest ge altijd alles op zijn plaats leggen, dan zoudt ge ze wel gevonden hebben

(Jozef Pauwels, van Brussel.)

HET EI

Jefke vindt een ombolsterde wilde kastanje en roept :

— Mama, kom eens gauw. Ik heb een ei van een stekelvarken gevonden !...

EEN « GOEDE » VERKOPER

ALS ge aan een klant een bril laat zien, zegt de brillenhandelaar tot zijn nieuwe verkoper, dan zal deze natuurlijk vragen naar de prijs. Ge zegt : 400 F., en als de klant niet verschiet, gaat ge verder... voor de montuur... De glazen kosten 100 F. Ge wacht nogmaals, en als de klant nog niet reageert dan besluit ge... *per stuk*

(Juliaan Vanderreken, Vorst-Brussel.)

AARDRIJKSKUNDE

Juffrouw : Als ik zeg dat een land dun bevolkt is, wat bedoel ik daarmee, Marietje ?

Marietje : Dat de mensen er broodmager zijn !

OP SCHOOL

Onderwijzer : Jan, hoe heb je je les geleerd ?

Jan : Goed !

Onderwijzer : Met twee woorden spreken, Jan.

Jan : Heel goed !

(Jan Vermeer, Djakarta.)

VERGEET NIET JE

SUPER-KUIFJE van 32 blz.

te tonen aan vrienden en buren. Je zult er hen blij mee maken !

— Mama, kom kijken ! Onze poes kwam terug !

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE SCHUCHTER?

ER is geen bepaalde leeftijd voor de schuchterheid maar ze is makkelijker te overwinnen als men jong is. Het is een minderwaardigheidscomplex dat de schuchtere afzijds houdt. De schuchtere is in zichzelf gekeerd en knoopt niet makkelijk vriendschap aan.

Dit vragenlijstje vertelt je of je schuchter bent : een beetje, heel erg of helemaal niet.

JA = 5 punten. — SOMS = 2 punten. — NEEN = 0 punten.

	Punten.
1. Bloos je voor een ja of een neen ?	2
2. Gebeurt het wel eens dat je hakkelt wanneer ieders aandacht op jou gevestigd is ?	2
3. Verkies je het onrechtvaardig beschuldigd te worden, dan je hardnekkig te verdedigen en je daardoor in het middelpunt van de belangstelling te plaatsen ?	0
4. Verstop je je liefst wanneer er bezoek is of wanneer je zelf uitgenodigd bent ?	5
5. Vind je het vreselijk erg in het publiek te moeten spreken ?	5
6. Ga je nog liever op het goed geluk af dan iemand de weg te vragen ?	0
7. Verkies je het zwijgen boven een diskussie, zelfs wanneer je gelijk hebt ?	0
8. Ben je in staat om-het-even-wat te antwoorden om je er zo vlug mogelijk van af te maken ?	1
9. Zeg je « ik weet het niet » om niet te moeten praten over een onderwerp, zelfs wanneer je dit heel goed kent ?	2
10. Denk je dat je schuchterheid niet te overwinnen is en maak je je daar zorgen over ?	5
Totaal . . .	23

DE KAARSVLAM DOOFT NIET UIT

HEB je een vriend die altijd alles beter weet, dan geef ik je hier een middeltje op die betweter eens groen te doen lachen. Vraag hem of hij een kaarsvlam kan uitblazen door een trechter. Hij zal natuurlijk « ja » antwoorden en meteen met de operatie beginnen.

Ik durf er voor wedden dat hij gedurende vijf minuten uit alle macht zal blazen en dat de kaars **niet** uitdooft. Negen keer op tien plaatst hij de trechter zodanig, dat de vlam ongeveer in het midden van de trechteropening staat en meent hij aldus een goed resultaat te bereiken. Maar, de lucht ontsnapt langs de wanden van de trechteropening en glijdt links en rechts van de kaarsvlam, in plaats van er recht op. De kaars dooft niet uit ! Je moet de rand van de trechter op de hoogte van de kaarsvlam brengen en dan blazen... Je hoeft zelfs niet eens hard te blazen; de vlam dooft onmiddellijk uit ! Tek. 1 = Zo mag je het niet doen. Tek. 2 = Zo moet het.

EEN LEZER MET VERBEELDING

ERIK BAETENS, van Antwerpen, stuurde mij volgend opstel :

Op zekere dag was ik rond Antwerpen in een veld aan het wandelen. Plots klonk een zoemend zacht geluid in de verte. Ik zag een kleine stip, die groter en groter werd. Plots was het voorwerp met vuur omringd. Ik dacht dat de wereld zou vergaan, en liet mij in een greppel vallen. Het zonderlinge toestel landde een paar meter van mij. Ik loerde vol spanning naar de vliegende schotel. Plots kwamen er kleine wezentjes uit, ongeveer 40 cm lang. Zij hadden allen een goud-zilveren lichaam met een glazen kap over hun hoofd, en in hun handen een soort mitrailleur. Zij kwamen recht op mij af. Natuurlijk lijk iedereen zou doen, ging ik lopen. Ik voelde een electrische straal in mijn arm, en riep om hulp. Juist kwam daar een heel regiment soldaten, zij namen mij op, en ik verloor het bewustzijn. Als ik mijn ogen terug opende, lag ik in het hospitaal. Na een tijd in mijn ziekbed te hebben gelegen, kwam de dokter, in zijn armen droeg hij een Marsbewoner. Bij mij gekomen gaf deze een briefje af, waarop te lezen stond :

« Ikke bewoner van Mars. Ikke gekomen van Mars ben om mensen van aarde van dichter bij te zien. »

DE ANTWOORDEN OP DE TEST LEES JE IN DE POSTILJON, BLZ. 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt vervolgd)

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Romeinen slaan hun kamp op in een vernielde vesting aan de rand van de woestijn.

(Wordt vervolgd.)

EXCLUSIVITEIT VOOR « KUIFJE »

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

JEAN BRANKART, ONZE BESTE RENNER IN DE RONDE VAN FRANKRIJK

IN Augustus jl. zat ik, in het vliegtuig dat me naar Rome zou brengen waar ik de Wereldkampioenschappen wielrennen moest bijwonen, naast Jean Brankart. Men kent deze jonge renner slechts van bij het begin van de Ronde van Frankrijk. Men volgde zijn prestaties met spanning en het scheelde geen haar of hij overwon Bobet. Ik kon de prachtige gelegenheid om eens met Jean te praten vanzelfsprekend niet laten voorbijgaan. Ik wou van hem een interview hebben voor m'n jonge lezers en ook een foto. Heel vriendelijk gaf Jean Brankart me alles wat ik wenste. Hier krijg je dan zijn foto en z'n verhaal...

JEAN heeft het niet altijd makkelijk gehad want zijn familie is arm. Z'n familie rekende op hem om een beter bestaan te hebben, vooral sedert de dood van vader Brankart. In dit verband wil ik een kleine, ontroerende anecdote vertellen. Jean Brankart had zich speciaal onderscheiden tijdens de rit tegen het uurwerk in de Ronde van Frankrijk. Ik haastte me vanzelfsprekend om hem voor de micro te slepen en een interview af te nemen. Dat de vader van Jean dood was wist ik helemaal niet. De jonge renner kwam naar de micro en naast hem zag ik z'n moeder die weende van vreugde.

Het was immers de éérste keer dat men over haar zoon sprak als over een « toekomstig kampioen, een ster van de Belgische wielerwereld ». Ik weet niet of jullie weten hoe moeilijk het is onze renners aan het praten te krijgen. Breng je een Waals wielrenner voor de micro dan zegt hij : « Je suis bien content d'avoir gagné et bien des compliments à la maison. » Is het een Vlaming, hoor je : « Ik ben erg tevreden. Veel complimenten thuis ! »

Ja, en probeer dan maar een keer er nog iets uit te krijgen ! Toen ik nu de moeder van Brankart zag, dacht ik aan de vader en zei doodgewoon :

— Je vader zal tevreden zijn als hij dit goed nieuws langs de radio verneemt, Jean !

Ik begreep onmiddellijk dat ik een kemel had geschoten. Ik was er het hart van in. M'n enig excuus was, dat ik niet kon raden dat de vader van Brankart dood was.

Dit alles om duidelijk te maken, dat Jean Brankart de kost moest verdienen. Jean is een eenvoudige, sympathieke jongen.

— Nu alles goed gaat, zei hij me tijdens de reis naar Rome, en m'n moeder voor de rest van haar leven een rustig bestaan kan leiden, mag ik er aan denken te trouwen.

Jean is sedert twee jaar verloofd. Na zijn prachtige overwinning van de rit Chatellerault-Tours (rit tegen het uurwerk) waar hij Fornara met vijf seconden en Bobet met bijna twee minuten klopte, zag ik hem naar z'n moeder gaan . en onderwijl knipogen naar iemand in de tribune. Ik ben er echter niet in geslaagd uit te vissen wie de toekomstige bruid van Brankart is...

★

REEDS van bij het begin oogden de « kenners » uit het Luikse hem na en aarzelden niet te verklaren dat ze EINDELIJK een kampioen ontdekt hadden. Wat hen vooral opviel was het groot uithoudingsvermogen van die jonge renner. Ze hebben zich niet vergist. Nog twee of drie ritten meer en Bobet zou verplicht zijn geweest er het bijtje bij neer te leggen. Jean daarentegen was, toen de Tour eindigde, nog zo fris als een bliekje. Vorig jaar reed hij goed, dit jaar was hij schitterend.

Hier volgt dan nog de beste herinnering welke ik aan Brankart bewaar. Het gaat natuurlijk over de « Tour » en Jean is vanzelfsprekend « de held ».

★

WE reden de Ventoux op, een vreselijke berg die de vlakte van Avignon tot Carpentras beheerst en waarvoor de beste renners beducht zijn. Ik volgde Brankart per moto. Niet per fiets, je begrijpt waarom. Bobet had onze vriend achtergelaten en een voorsprong van 50 m bereikt. Hij had dit klaar gespeeld omdat hij sterk was en omdat hij profiteerde van de verstrooidheid van Brankart. Deze laatste had de « zet » van Bobet niet voorzien. Vijftig meter winnen in een berg zoals de Ventoux is bijna onmogelijk, vooral dan als je ze op Bobet moet inlopen. Ik zag hoe makkelijk Brankart klom. Bobet had meer moeite en het leek wel of hij er zou bij vallen... Ik begon Brankart aan te moedigen zo luid en zo veel ik kon en het is aan dit moment dat hij me, tijdens de reis Brussel-Rome, herinnerde.

— Je hebt me toen doen doen lachen, zei Jean. Je riep voortdurend : « Er op los, jongen ! Hij is dood. Haal hem in. Steek hem voorbij. Het is een snotneus voor jou ! » Daarmee kon je niet veel indruk op me maken, doch toen je zei dat heel ons land nog diezelfde avond zou weten hoe goed ik gereden had en dat heel Luik en Momalle een glas zou drinken op mijn gezondheid, schepte ik moed. Ik dacht : « Ik mag al die mensen niet van het plezier beroven een lekkere pint te drinken ». Ikzelf had op dit ogenblik een verschrikkelijke dorst... En ik heb toen eens flink op de pedalen geduwd.

Aldus vertelde me Jean Brankart. Het is net of men me op de radio een poets wil bakken, want het plaatje dat op dit ogenblik wordt afgedraaid is : « Drink, drink, broeder kom drink... ! » Ha, die radio !

Luc Varenne

SPECIALITEIT Huret

VERTELT : « DE GEHEIMZINNIGE FIETSER »

HURET, DE DERAILLEUR VAN DE KAMPIOENEN !

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE *vertelt je...*

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN
J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR
F. FUNCKEN

DE EGYPTENAREN WAREN WERKZAAM EN VROLIJK, HIELDEN NIET VAN OORLOG EN GROEVEN HUN SUEZ-KANAAL

NIEMAND wenst de oorlog. Iedereen weet dat de oorlog ons vliegtuigen, tanks, atoombommen, gruwelen en leed brengt. De Egyptenaren, al hadden ze geen kanonnen, geen vliegtuigen of atoombommen wisten ook wat de oorlog waard was en voelden er helemaal niets voor. Zij waren vredelievend van aard, beminden het zoete leven en waren opgeruimd en vrolijk. De oorlog bleef hen nochtans niet altijd gespaard.

1. — EEN WERKZAAM VOLK

HET volk van de Nijl is rustig, werkzaam, vredelievend en vrolijk. De Egyptenaren wonen bijna allemaal in fatsoenlijke woningen. De mannen zijn gladgeschoren en dragen kortgeknipt haar. De vrouwen vlechten hun haar in fijne vlechten en houden ze met een band om het hoofd. Ze bezitten prachtige juwelen. De fellahs bebouwen de akkers, de priesters denken na over belangrijke problemen : Waar komen de sterren vandaan die schitteren aan de hemel ? Wie of wat veroorzaakt het angstwekkend lawaai van de donder ?

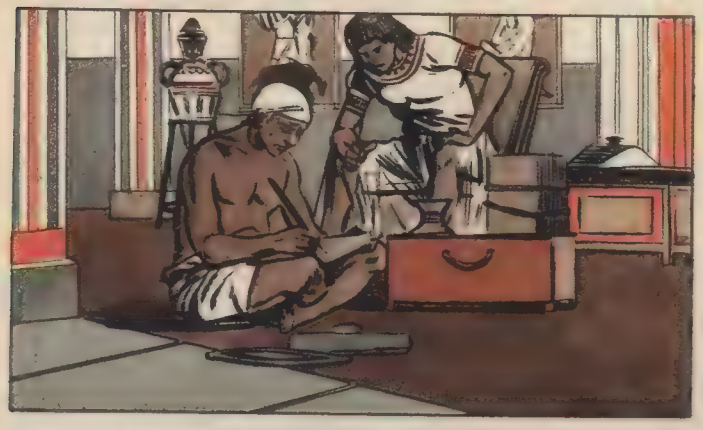

2. — HET WAREN KUNSTENAARS

WAAROM overstroomt de Nijl het land op regelmatige tijdstippen, zo regelmatig zelfs dat we een kalender konden maken gebaseerd op het wassen en het terugtrekken van de stroom ? Er waren nog vele vraagstukken die hen bezig hielden ! De scriben schreven mooie teksten op papyrusblaren en wie bewondert hun schilders en beeldhouwers niet ? De standbeelden in de pyramiden gevonden, verrassen ons door hun expressieve gelaatsuitdrukking, hun naar binnen gekeerde glimlach. Blauw, smaragdgroen, goud, rood en wit domineren in het rijk koloriet van de schilders. Militaire roem lokt de Egyptenaren niet.

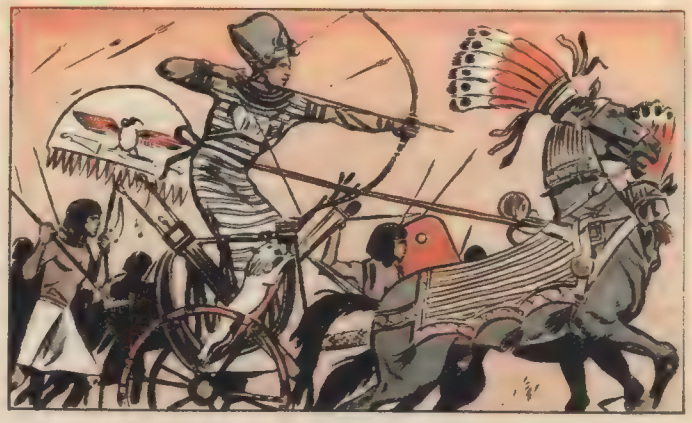

3. — DE BEST GEKENDE

RAMSES II, Sesostris Miamoen, geliefd door de zonnegod Amon Ra, is misschien wel de pharao die men best kent. Komt dit, omdat hij rond hetgeen hij deed meer « tamtam » maakte dan de anderen ? Wellicht. Het is echter een feit dat hij de Hethieten versloeg te Kadesh in het Noorden van Syrië. Dit gebeurde in het jaar 1300 voor J.-Christus.

4. — HET MYSTERIE VAN ATLANTIS

EEN eeuw later gebeurde er iets waarover men zeer weinig weet. Ten gevolge van een natuurramp zou toen een groot en machtig rijk, Atlantis, in het Noorden van Europa, in de golven verdwenen zijn. De « volkeren van het Noorden en van de Oceaan » vielen toen de Oosterse wereld binnen en werden in de Nijldelta, in het Noorden van Egypte, door Ramses III tot staan gebracht. Thebe raakte in verval en het was te Saïs dat de laatste pharao's woonden. De macht en de beschaving van Egypte gingen langzaam maar zeker ten onder...

5. — HET KANAAL VAN NECHO

ENKELEN van de laatste pharao's waren nog grote heersers, zo o.m. Necho die leefde in de zevende eeuw voor Christus. Deze pharao groef een kanaal dat de Rode Zee met de Nijl verbond. Het was een reusachtig werk. Zijn vloot kon aldus heel Afrika rond varen. Het verzandde. In het jaar 525 voor onze tijdrekening maakte de Perzische koning Cambyses zich meester van Egypte.

De volgende week nemen we je mee naar de woning van Ani, een kleine Egyptenaar.

(Wordt voortgezet.)

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

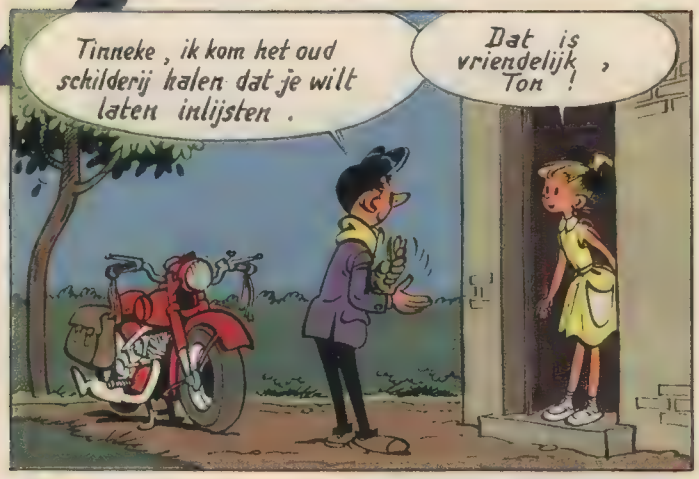

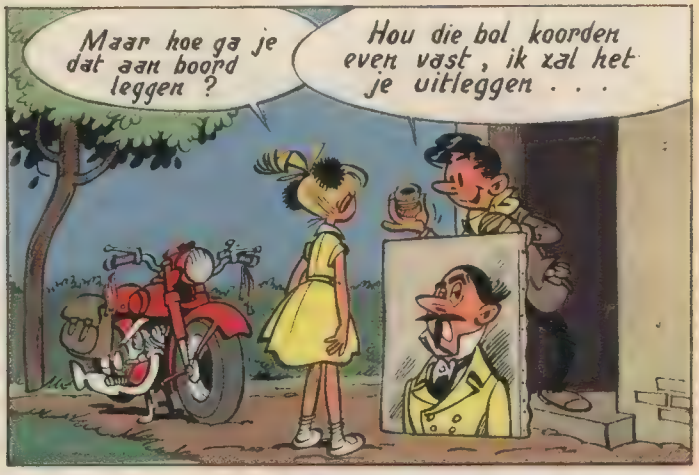

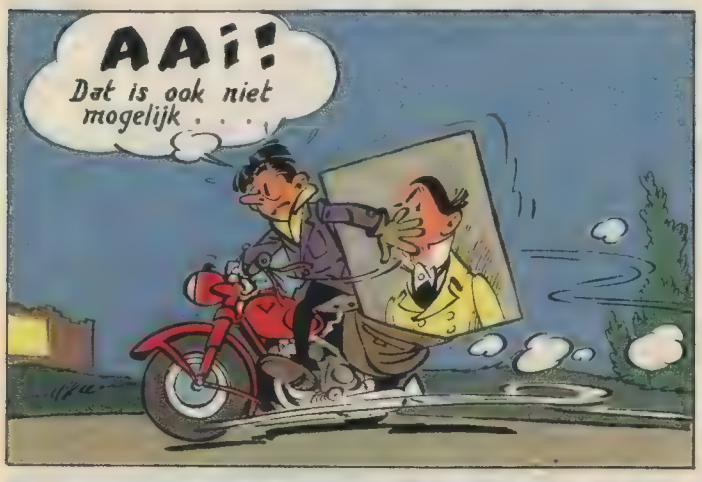

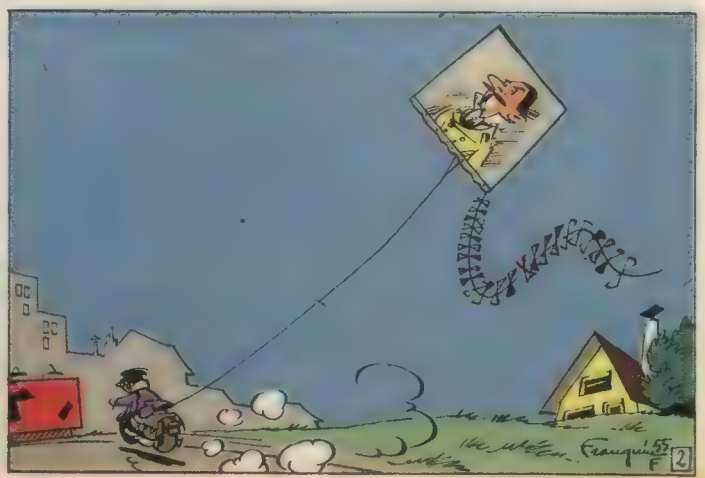

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan werd aangeduid om een « Driehoek » te tonen aan de Japanners. Tijdens een proefvlucht merkt hij een zeer zonderling verschijnsel op de Foedji-jama.

DE INSECTEN

KLEIN MAAR

DE insecten vormen een wereld apart, een wereld die veel, veel ouder is dan die van de mensen en nog steeds heel veel geheimen bergt. In aantal zijn de insecten de sterksten. Men kent 700.000 verschillende soorten van insecten. Vier vijfden van al de dieren van onze planeet zijn... insecten.

Indien een mens kon springen als een vlo, dan kon hij zonder moeite over de O.-L.-Vrouwtoren van Antwerpen wippen, bezat hij zoveel spierkracht als een onnozele sprinkhaan, dan zou hij makkelijk twaalf Afrikaanse olifanten kunnen optillen! Ze zijn klein de insecten maar ze beheersen de wereld en, wie weet, zien we ons op een goeie dag niet verplicht onze planeet te ontruimen omdat ze ons hier niet meer dulden! De natuur heeft de insecten zeer sterk gemaakt doch, we hoeven

(1) DE dans is de taal van de bijen. De bij, hier op de foto, steekt haar slurf heel diep in de bloemenkelk om er de zoete nectar uit op te zuigen. Weer thuis, deponeert ze haar buit en voert een rondedans uit. Die dans vertelt de andere bijen precies hoe ver en in welke richting ze heeft moeten vliegen om haar honig te vinden. De snelheid van haar bewegingen maakt het duidelijk hoe rijk de bron is welke ze ontdekte. In de zomer, wanneer de dagen lang en de nachten kort zijn, werken de bijen zo hard dat ze na drie weken totaal uitgeput zijn en sterven.

(2) GEEN hommel, zoals je misschien denkt, maar een vlieg. Net als de kolibri zweeft ze boven de bloemenkelken en zuigt met haar slurf, die langer is dan haar lichaam, de honig uit de bloemen. Ze kan dieper gaan dan de bijen en ze hoeft zich daarvoor niet op de bloem neer te zetten. De larven van deze vlieg leven als parasieten op het lijf van sommige rupsen.

(3) INDIEN de mens wist hoe oud de waterjuffer is, hij zou huiveren van eerbied en bewondering. Millioenen jaren geleden, toen er nog geen vlinders, geen slangen of hagedissen, geen vogels en geen zoogdieren waren, zweefden er reeds waterjuffers, wier vleugels een spanwijdte van 75 cm hadden, door de vochtige, zompige wouden.

DEZE ELECTRISCHE MINIATUUR TREIN « HO »

bezorgt je een eerste volledige uitrusting voor slechts 550 F.

Oneindige mogelijkheden om het net uit te breiden

"Rivarossi"

TREIN type 1B & OA/R
Afzonderlijke transformator

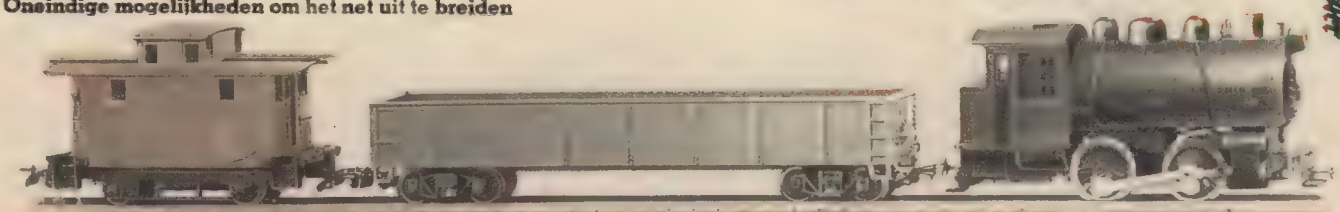

Om gratis de mooi geïllustreerde lijst toegezonden te krijgen, KNIP DEZE BON UIT en stuur hem naar :

CODACO, steenweg op Ninove, 1072, Brussel.
(Het huis CODACO verkoopt niet rechtstreeks aan particulieren.)

BON RIVAROSSI

BEHEERSEN DE WERELD

OERSTERK!

er niet voor te vrezen dat ze gevaarlijk groot zullen worden want in dit opzicht is de natuur op een dood spoor geraakt. Het is zeer zelden dat men een kever vindt die groter is dan de kever van onze eikenbossen het « vliegend hert » genoemd. Nu vraag je misschien waarom? De insecten worden beschermd door een pantserplaat van chitine. Dit is een scheikundige stof die niet oplost in water, noch in aether, noch in een zuur en niet smelt in het vuur zoals bv. hoorn. Maar, chitine is niet rekbaar en daardoor kan het insect met een chitineplaat uitgerust niet geleidelijk groeien. Moest nu bv. het lichaam van het vliegend hert groter worden, dan zouden de spieren in gelijke verhouding moeten ontwikkelen net als de andere inwendige organen. In dit geval zou het niet meer in z'n chitineschild passen.

(4) NOG een mooie kever uit onze streken (sterk vergroot) die je vindt op het vermolmde hout in onze bossen. Het wijfje maakt een nest in de schors van een eik om haar ei in te leggen. De larve moet wanneer de tijd gekomen is zelf een gang boren om uit het nest te geraken.

(5) HET vliegend hert, de kever die men vergelijken kan met de Middeleeuwse ridder in zwaar harnas. Met z'n tong, die op een penseel gelijkt, likt hij het sap op dat uit de wonden van vermolmde bomen druipt. De mannetjes vliegen in vertikale houding en met zwaar gegons rond de eikenbomen. Ze vechten nogal vaak en stoten daarbij met hun geweien tegen elkaar tot ze kraken. De eieren van het vliegend hert worden in het rottend hout gelegd. Het duurt **zes jaar** vooraleer hieruit een volwassen kever te voorschijn komt die dan nauwelijks **zes weken** van het leven kan genieten!

HELVA DE **HELVA** UURWERKEN VERTELLEN JE HELVA

BEZIT JE REEDS EEN HELVA UURWERK TYPE KUIFJE?

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGÉ

ZONNEBLOEM heeft een toestel uitgevonden dat de ogen uitsteekt van twee machtige rivalen. Tegen wil en dank wordt de professor naar een Syldavisch vliegtuig gesleept. Dit laatste is echter verplicht bij de Borduren te landen. Kuifje en Haddock zullen van Genève naar Szohod, hoofdstad van Bordurië, reizen. Op het ogenblik dat ze in de Swissair-bus springen, grijpt Bobbie een regenscherm. De eigenaar van dit onmisbaar instrument is totaal de kluts kwijt...

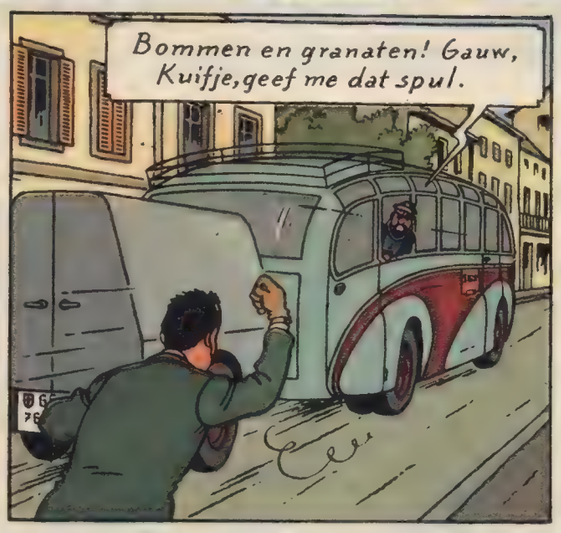

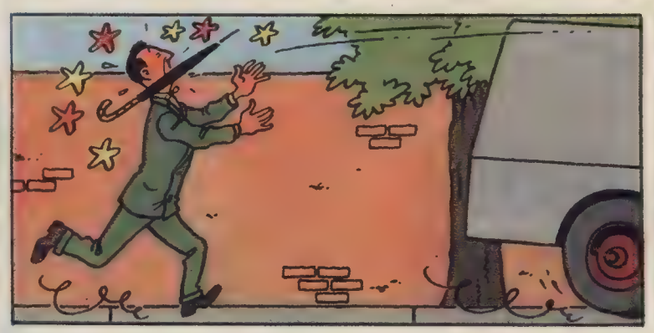

GROTE PRIJSVRAAG VAN HET SUPE

2e PROEVE

1.250 PRIJZEN

VOOR EEN WAARDE VAN MEER DAN 400.000 F.

GEEF MIJN HOED TERUG!

VRAAG :

Ieder van de tien figuurtjes, die je op deze bladzijde ziet, heeft het hoofddeksel van een van zijn buren opgezet.

Voorbeeld : Figuur K moet hoed van nummer 11 dragen.

UITTREKSEL UIT HET REGLEMENT

— Iedereen mag deelnemen aan de Grote Prijsvraag.

— De Prijsvraag is ingedeeld in vijf proeven.

— De antwoorden moeten ons samen toegezonden worden op een speciaal formulier.

— Op dit formulier moeten de vijf deelnemingsbons gekleefd zijn.

— De Prijsvraag wordt gesloten op 30 November 1955.

— Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.

DE NIEUWE FIAT 1100 B

- Heeft een motor van 1089 cm3 geperfectionneerd door vijftien jaar succes.
- Vier gemakkelijke, comfortabele plaatsen waar men zonder moeite bij kan, dank zij de vier deuren.
- Vier versnellingen die verbazende reprises toelaten. Het verbruik overschrijdt 8 lit. per 100 km niet.

IDEALE WAGEN VOOR STAD EN WEG !

1e PRIJS

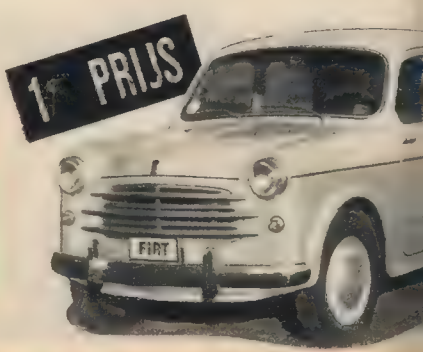

OPGELET !

Wacht tot je het formulier krijgt om je antwoorden in te sturen.

DEELNEMINGSBON
Grote Prijsvraag
Super-Kuifje
N°

R KUIFJE 32 BLZ.

LIJST VAN DE PRIJZEN

	1	EEN AUTO FIAT «1100 B»	78.900
	2	Een televisietoestel PHILIPS	15.000
3 en	4	Twee electrische treinen FLEISCHMANN	4.850
5 à	14	Tien AJAX fietsen type KUIFJE	22.500
15 à	24	Tien radiotoestellen PHILIPS	22.500
25 à	74	Vijftig spaarboekjes aangeboden door de ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS	50.000
75 à	99	Vijf en twintig GOVERNOR tenten voor 2 personen	24.875
100 à	109	Tien uurwerken HELVA, type KUIFJE	8.950
110 à	159	Vijftig spaarboekjes aangeboden door de ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS	25.000
160 à	209	Vijftig fototoestellen GEVAERT «GEVABOX»	22.500
210 à	221	Twaalf vulpennen PARKER	4.800
222 à	321	Honderd electrische treinen FLEISCHMANN	38.500
322 à	421	Honderd reactiewagens van SCIENTIFIC	16.000
422 à	496	Vijf en zeventig drinkbussen GOVERNOR	11.250
497 à	571	Vijf en zeventig camping-vuurtjes GOVERNOR	10.875
572 à	621	Vijftig zeilboten met dubbele romp van SCIENTIFIC	7.250
622 à	651	Dertig vliegtuigen VROUM	2.970
652 à	1151	Vijfhonderd colli van de KUIFJE's BON	40.000
1152 à	1251	Honderd voetballen MICHELIN	6.500

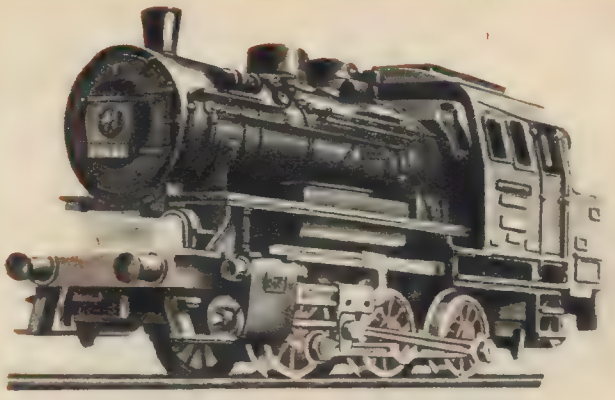

DEZE PRACHTIGE
ELECTRISCHE LOCOMOTIEF

MÄRKLIN

KUN JE KRIJGEN VOOR 290 F.
BIJ DE MINIATUURTREIN SPECIALIST

FERBER

Hij zal je alle gewenste inlichtingen verstrekken aangaande miniatuurtreinen

★

Bij hem vind je eveneens
ALLE MODELLEN

MÄRKLIN
TRIX EXPRESS
RIVAROSSI
FLEISCHMANN
BILLER
REVELL
DINKY TOYS
TEKNO TOYS
MECCANO
DUX
SCHUCO

FERBER

Sint-Jansstraat 11
BRUSSEL

Meirhofstraat 31
BRUSSEL

Tekno TOYS

MINIATUUR SPEELGOED

heeft voor je een prachtige collectie scooters, auto's, camions (burgerlijke en militaire), pompierswagens en vliegtuigen gecreëerd

AAARZEL NIET MEER!

JE KUNT DE TEKNO TOYS VINDEN IN ALLE GOEDE SPEELGOEDWINKELS

Om gratis een prachtige TEKNO-documentatie in kleuren (100 verschillende modellen) te ontvangen, hoeft je slechts volgende BON terug te sturen naar SYNDEX, Franklinstraat, 32, Brussel.

BON TEKNO

DE VLOED VAN

Hij boog zich met uitgestrekte armen voorover en vroeg zich af hoeveel seconden deze wedren met de dood nog zou duren?

HET was 13 u. 07 als men de chef van het duikatelier boven het gedaver van de pompen uit hoorde roepen: « Alles is klaar! »
Twee mannen daalden langs de touwladder van de « Diana » in de golven, openden de armen en lieten zich in de diepte glijden.

HET waren twee duikers zoals er duizenden op de wereld zijn en die, onbekend en door niemand gewaardeerd, hun brood verdienen onder water. Ze staan hele dagen in het slijk om een bres te stoppen in een havendam of een wrak te lichten. Hun énige verbinding met de rest van de wereld is een dikke koord die om hun lenden is geknoopt en een lange, zwarte buis die hen de levensnoodzakelijke lucht toevoert.

Jean Le Pelletier was de oudste van de twee en oefende z'n gevaarlijk beroep reeds vijftien jaar lang uit. Hij was een specialist in het vak en wanneer men hem een werk toevertrouwde, bracht hij dit tot een goed einde, hoe groot de moeilijkheden ook waren. De tweede duiker van de « Diana » was een athletisch gebouwde blonde Zweed die Fran Fansborg heette.

Alhoewel hij niet over de ervaring van z'n oudere vriend beschikte, zei men van hem dat hij heel knap was. Iedereen mocht hem graag om z'n gezellig karakter en omdat hij steeds bereid was een dienst te bewijzen.

Hoe deze twee mannen, die uiterlijk in niets verschilden van enig ander doodgewoon sterveling, er toe gekomen waren dit gevaarlijk beroep uit te oefenen weet ik niet. Evenmin kan ik je vertellen door welk toeval ze beiden op de « Diana » waren terecht gekomen en zó ver van hun geboorteland aan het wrak van een Britse korvet werkten, dat reeds sedert 1943 op de zeebodem rustte. Zij alleen zouden op deze vragen kunnen antwoordden, maar ze waren beiden eerder woordkarig.

★

FRAN FANSBORG stond die dag eerst op het wrak waarvan men het dek reeds had kunnen ophalen. Even later daalde Jean Le Pelletier naast hem neer. Ze trokken even aan de koord, om hun makkers boven te verwittigen dat ze goed aangekomen waren en begonnen onmiddellijk met hun werk. Dit werk was eenvoudig en bestond er in met de lasbrander stukken metaal te splijten en ze te doen ophalen. Af en toe keken de duikers even naar de bont gekleurde vissen die sierlijk om hen heen zwommen. Soms kwam er een met z'n neus tegen de patrijspoort van hun helm stoten en keek naar het vreemde iets dat er daar binnen inzat en de vissen blijkbaar geen kwaad wenste... Dan werkten de duikers weer voort. Uit hun brander stegen blauwe bellen op naar de oppervlakte en regelmatig snokten Fran en Jean drie keer aan de koord om een stuk van het wrak op te doen hijsen. Ze hadden dit werk reeds honderden keren gedaan; ze deden het rustig, zeker en gevaar was er schijnbaar niet aan verbonden.

★

TOEN kwam de VLOED VAN WITTE KRUISEN: een massa van duizenden en duizenden krabben die over de zeebodem voortkruipen en voor geen enkele hindernis wijken. Eerst hoorden de duikers het geluid dat zand maakt dat in een ton glijdt en ze sloegen er geen acht op. Dan was het een knarsen en wel zó luid, dat het leek alsof duizenden staalzagen een enorme ijzeren plaat aan stukken zaagden en de romp van het schip, dat met bakboord in het slijk stak, helde nog meer over.

VERHAAAL
DOOR JO POLLART
GEÏLLUSTREERD
DOOR FRED FUNCKEN

WITTE KRUISEN

Jean kon op het laatste nippertje de rand van het schip ontwijken. Hij zag nog net dat zijn vriend in nood verkeerde, dan werd het water grijs en zo ondoorzichtbaar als een echte Londense fog.

Aan de andere kant van de stalen muur zwol het lawaai steeds aan. Blind en hardnekkig vervolgden duizenden krabben hun weg. Rechtdoor, altijd rechtdoor trokken ze over de zeebodem en de stalen romp van het schip werd langzaam maar zeker door hen overmeesterd.

— Tien duizenden ! hadden de oude zeerobben van Guadajevo aan Jean gezegd... tien duizenden...

Ja, hij herinnerde zich de geschiedenis welke hij op 'n avond in een matrozenkroeg had gehoord : het wrak van een duikboot was door de krabben letterlijk aan stukken gevreten. Leder, hout, zeildoeken, niets was bestand geweest tegen het geweld van die tien duizenden scharen...

Jean huiverde toen hij er aan dacht welk lot hem beschoren was indien hij...

De paniek maakte zich van hem meester. Het scheen hem toe dat het geluid nog sterker werd, dat duizenden poten zich aan z'n harnas vastklampten en hij de scherpe punten van de scharen in z'n blote handen voelde dringen.

Hij greep de koord om te verwittigen dat hij in nood was en ze hem dadelijk moesten ophijsen maar... hij trok niet.

Hij dacht aan Fran die hij tien stappen verder op de grond had zien liggen, het been onder een stuk van het wrak geklemd. Zou hij z'n vriend laten liggen en overleveren aan de krabben ?

Tastend en zoekend liep hij in de richting van Fran.

— Dat lawaai houdt maar niet op, fluisterde hij, « De vloed van Witte Kruisen »... « De vloed van Witte Kruisen » hadden de vissers gezegd en dat was het...

Het spookte in z'n hoofd maar toch stapte hij voort. Hij wou z'n vriend niet alleen laten. Plotseling kwam hij met de schouder tegen een voorwerp terecht. Hij gaf zich niet eens de moeite te zien wat het was. Z'n benen stootten tegen een harde massa, hij voelde het door z'n duikerpak heen.

Hij boog zich met uitgestrekte armen voorover en vroeg zich af hoeveel seconden deze wedren met de dood nog zou duren ?...

Wat er toen gebeurde ging zo vlug dat de duiker, toen hij later z'n avontuur vertelde, nooit woorden vond die kort genoeg waren om het te beschrijven, om het klimaat juist weer te geven.

— Een beet in m'n hand, een schok tegen m'n borst en dan plotseling het gevoel te zweven en te stijgen... te stijgen...

De matrozen van de « Diana » hesen Jean bewusteloos aan dek. Toen hij z'n ogen half opende, merkte hij een mooi, zacht, met een lange witte baard omkranst gelaat...

Dan hoorde hij de stem van Fran, maar hij verstond niet wat hij zei en dacht :

— Daar heb je het ! Ik ben in de hemel... Fran was er voor mij... hij heet me welkom en dat is beslist sint Pieter... Maar ik wist niet dat sint Pieter een zeemanspet droeg... vreemd...

Pas toen opende hij de ogen helemaal en herkende de kapitein van de « Diana » en Fran.

Voor een dode was hij er nog niet zo slecht aan toe...

— Wat is er gebeurd ? vroeg Jean met zwakke stem.

— Het is heel eenvoudig. Ik was in nood, trok aan het touw en werd opgehaald.

— Je lag toch onder een wrakstuk ?

— Ja, maar ik kon me gelukkig vrij maken. Toen ik aan dek was heb ik bevel gegeven je onmiddellijk op te halen.

Jean wou zich oprichten, doch plotseling voelde hij een stekende pijn in de hand en vertrok de mond pijnlijk.

— Het is niet erg, beste ! Een krab had blijkbaar honger... We hebben ze samen met jou opgehaald. De kapitein heeft ze behouden... hij wil ze je aanbieden. Kijk, daar is ze ! Een lief beestje, hé ?

Het was inderdaad een lief diertje, niet groter dan een luciferdoosje, helrood met vinnige, zwarte oogjes en een wit kruis op de rug. Het was dat kruis dat de naam had gegeven aan de « trek » van die krabben over de zeebodem, een naam die Fran noch Jean ooit zullen vergeten :

DE VLOED VAN WITTE KRUISEN

DE LAATSTE PATROUILLE

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

VERDWAALD IN DE SAVANNE

Harry Gordon neemt de « Gemzen » mee voor een tocht per vliegtuig. De jongens zijn natuurlijk in hun nopjes. Plotseling schiet een van de vliegtuigmotoren in brand...

DE kleine Arthur begon te huilen van schrik.

« Hou je mond, kerel. Er gebeurt immers niets », riep Guido hem toe, terwijl hij de gordel van Arthur stevig dicht trok.

Een dikke zwarte rookwolk sloeg tegen de linkerkant van de kajuit en aangevuurd door de snelheid, waarmee het vliegtuig dook, schoot er een hoge, felle vlam uit de linkermotor op.

« Houdt jullie goed vast, vrienden ! » riep Harry Gordon. « Daar gaan we ! »

Het was net of de aarde het vliegtuig opzoog. Het toestel scheerde rakelings langs de boomtakken die afknakten en op het dak van de kajuit terecht kwamen. De wanden van de Oacklandt schudden en beefden.

« Hulp ! We vallen ! » riep een van de jongens.

MET een doffe plof en een hevig gekraak kwam het vliegtuig neer en de jonge passagiers gilden van pijn, want het was net of hun maag scheurde. Het toestel draaide rond als een tol en stond ten slotte met z'n neus in de grond stil... Er volgde een haast bovennatuurlijke stilte. De jongens hoorden het vuur dat langs de vleugel liep knetteren.

— Jan, grijp het blusapparaat ! Het blusapparaat !

Als een slaapwandelaar haakte Jan het blusapparaat los dat boven zijn hoofd hing en gaf het aan Guido, die zijn schouder tegen de deur had gezet om ze te openen. Jan had nu z'n zinnen weer bij elkaar en wierp zich ook met heel z'n gewicht tegen de kajuitdeur... De knapen vonden elkaar languit in het hoge gras terug...

— Haal de jongens er uit ! beval Guido terwijl hij overeind kroop en met het blusapparaat naar de andere kant van het vliegtuig snelde. Hij slaagde er, Goddank, vlug in het vuur te doven. Jan haalde z'n vier vrienden één voor één uit de kajuit. Ze gaven geen kik.

— We zijn gered ! We zijn gered ! schreeuwde Henk, alsof hij het nu pas begreep, en schudde 't Ketje, die op z'n benen stond te rillen, flink dooreen.

— Sla hem om de oren, dat is de enige remedie, zei Marcel.

— Waar is Gordon ? vroeg Puma, toen hij weer bij de jongens kwam.

— Harry is bewusteloos, hakkelde Jim, die z'n bebloede kop uit de stuurhut stak... Harry... leg... broken, zei Jim, en trachtte door gebaren te verduidelijken wat hij zeggen wou. Hijzelf had een snede over het voorhoofd en bloedde erg. Gelukkig was de wonde slechts oppervlakkig.

Heel langzaam en voorzichtig hesen de jongens de gewonde piloot uit de stuurhut en legden hem op de grond. Hij was nog steeds bewusteloos.

— Wacht, zei Renaat, ik heb een bus water in m'n rugzak gestoken.

Hij liep naar het vliegtuig, haalde enkele rugzakken uit de bagageruimte, vond eindelijk de zijne en goot een flinke scheut water over het gelaat van de gekwetste. Deze laatste kreunde en hield z'n been vast. Puma bevoelde het been van Harry voorzichtig en stelde vast dat het gebroken was.

— Het had veel erger kunnen zijn, antwoordde Jan. Slechts één gewonde. We zijn er waarlijk goedkoop af gekomen ! We moeten Gordon verzorgen, Guido.

— Weet er iemand waar we eigenlijk zijn ? vroeg Marcel. De Engelsman moet de basis van Palmerstone verwittigen. Wij hebben een radio aan boord.

— De radio is stuk, zei Woorsther, die de woorden van Marcel had verstaan. Hier zijn we, voegde hij er aan toe, en wees met z'n vinger naar een punt op de landkaart die hij in handen hield.

— Nou, jongens, erg rooskleurig ziet de toestand er toch niet uit merkte Henk op. We hebben geen radio meer en bevinden ons misschien op 500 km. van een bewoond gebied.

— Kom, kom, laat ons de hemel danken dat we nog leven. We zullen ons wel uit de slag trekken en alles zal best verlopen. Dat beloof ik jullie. Het ogenblik is aangebroken om al onze technische kennis in praktijk te brengen. Wie van jullie heeft de cursussen van eerste hulp bij ongevallen gevolgd en zou me een handje kunnen toesteken ? Wel, Ketje, hoe voel je je ? Haal eens alles uit het vliegtuig wat ons van enig nut zou kunnen zijn : onze zakken, het materieel en alles wat je daar aan bruikbaars vindt. Je hoeft geen schrik te hebben, het brandt niet meer.

Puma en Okapi hakten twee stevige stokken af, puntten die en plantten ze tegen de oksels van de gewonde in de grond. Guido sneed met z'n mes de broekspijp van de piloot af tot aan de bil en snoerde hem met z'n lasso de armen tegen het lichaam.

— Nu moeten we aan de voet trekken om het been weer in elkaar te krijgen.

Heel langzaam en voorzichtig hesen de jongens de gewonde piloot uit de stuurhut.

Dat zal erg zijn. Wie er niet tegen kan, loopt maar even de andere kant uit.

— Whisky ? vroeg Jim aan de piloot. Deze laatste nam dankbaar aan en zei :

— Ga jullie gang maar. Het moet.

Guido trok uit alle macht aan de kuit. Gordon beet de tanden op elkaar en het zweet parelde op z'n voorhoofd. Plotseling schreeuwde hij het uit want Guido trok harder. 't Ketje draaide zich om en weende.

— Het is gedaan. Je been is weer ineen gezet, Harry. Vlug, Jan, geef me de plankjes en het verband. We moeten dat been stevig insnoeren. Wacht even, een prop watte tussen het been en de plankjes om het vlees niet te kwetsen.

— Ik heb gedaan wat ik kon, zuchtte Guido, maar ik zal toch niet gerust zijn vooraleer een dokter je onderzocht heeft.

— En wat doen we nu ? vroeg Jan. Als ze de Oacklandt heden avond niet zien terugkeren, zullen ze ons natuurlijk komen zoeken. Ik stel voor naast de romp van het vliegtuig te kamperen.

— Zouden hier wilde dieren zijn ? vroeg 't Ketje.

— Er liggen twee Winchesters in de bagageruimte, antwoordde Jim.

— Prachtig ! Die haal ik alvast, riep Renaat. Het is best op alles voorbereid te zijn.

— Vermits we hier blijven, zouden we best de zeildoeken nemen, die om de pakken gebonden zijn welke Gordon moest parachuteren. Mits enkele flinke takken af te hakken kunnen we daar best een tent mee maken. Zorgen jullie daarvoor, jongens. Jan en ik maken intussen een draagberrie voor Harry.

— Guido, het spijt me vreselijk dat ik jullie niet helpen kan. Ik dank je voor je goede zorgen. Het staat waarlijk in de sterren geschreven dat het altijd de familie Blommaert moet zijn, die me uit de nood redt.

Guido en Jan hadden twee volle uren nodig om de draagberrie te maken doch iedereen moest toegeven dat het puik werk was. Door de handvatten kon men riemen steken om ze te dragen. De vier poten en de riemen hadden ze uit de zetels van het vliegtuig gehaald. De patient lag op z'n draagberrie makkelijk en comfortabel.

— We hebben in het toestel een hele boel dingen gevonden die ons kunnen te pas komen, zei Henk. We hebben zelfs een rubberbootje ontdekt ! Zeg, als we nu eens iets onder de tand staken ? Ik rammel van honger ! Ik zal het vuur aanleggen en onze drinkbussen en eetzakjes boven halen.

— Vervolgens zullen we trachten wat te slapen. We weten niet wat ons morgen te wachten staat en het is best mogelijk, dat we al onze krachten en onze energie zullen nodig hebben.

Jim Woorsther en de drie oudste « Gemzen » hielden om de beurt de wacht.

★

IN de vroege morgen riep Okapi, die de laatste wachtbeurt klopte, plotseling :

— He, jongens ! Makkers, kom kijken ! Een vliegtuig !

Hij liep naar de tent en schudde z'n vrienden wakker.

— Kom, we moeten een teken geven anders zien ze ons niet !

— Een vliegtuig ? schreeuwde Henk, terwijl hij zich de slaap uit de ogen wreef. Een vliegtuig ? Almachtig ! Dan zijn we gered !

Volgende week :

DE WEG NAAR FITZROY

HET GEHEIM VAN HET PERKAMENT

PRIJSVRAAG Nr 2 VAN DE KUIFJE'S BON.

DIT PERKAMENT BERGT EEN GEHEIM. JE KAN ER ACHTER KOMEN ALS JE DE ONTBREKENDE LETTERS NAAST ELKAAR SCHRIJFT. WIE OPLET, DIE VINDT HET GEHEIM !

*PA MAFINA*MAT RNE*
ICTORIA*H UDEBERT*
S I&FRANCO-S ISSE*
NOSTA*P LSBERG* RIMA*
U'CY*WHIP
TOS LLI*

REGLEMENT

1. De twintig eerste deelnemers, die ons een juist antwoord laten geworden, krijgen een mooie prijs.
2. Bij het antwoord moet een KUIFJE's PUNT gevoegd worden. Schrijf ons adres juist : KUIFJE, Lombardstraat, 24, Brussel. Vermelding : PRIJSVRAAG VAN DE KUIFJE's BON Nr 2.

EN ZIEHIER DE LIJST VAN DE PRACHTIGE GESCHENKEN VERKRIJGBAAR MET KUIFJE's BONS

Afdrukplaatjes KUIFJE (nieuwe plaatjes. 5 verschill. reeksen). Per reeks **50 punten**

Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT (8 prachtige sprookjes in kleuren : 4 reeksen van 50 prentjes). Per reeks van 50 ... ... **75 punten**

Schrijfpapier KUIFJE (prachtige omslag bevattende 10 versierde bladen en omslagen) ... ... **100 punten**

KUIFJE's chromo's van de collectie « ZIEN EN WETEN » (reeksen van zes merkwaardige chromo's in kleuren, groot formaat; iedere collectie zal tien reeksen bevatten) Reeds verkrijgbaar :
LUCHTVAART (Oorsprong tot 1914). Reeksen 1 tot 6.
LUCHTVAART (Oorlog 1939-1945). Reeksen 1 tot 10 (volledig).
AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900). Reeksen 1 tot 8.
ZEEVAART (Oorsprong tot 1700). Reeksen 1 tot 6.
LUCHTSCHEPEN. Reeksen 1 en 2.
SPOORWEGEN. Reeks 1.
Per reeks van 6 grote chromo's ... ... **100 punten**
N. B. — Iedere maand verschijnt er een nieuwe reeks.

DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST (map met 5 schitterende reproducties van beroemde schilderijen, formaat 21x27 cm. met verklarende nota). Reeds verkrijgbaar :
PRIMITIEVEN. reeks 1 (Vlaamse school).
XVIIe EEUW. reeks 1 (Vlaamse school).
reeks 2 (Hollandse school).
XIXe EEUW. reeks 1 (Belgische schilders).
reeks 2 (Franse schilders).
Per reeks van 5 geverniste reproducties ... ... **200 punten**

KUIFJE's portemonnaie ... ... **200 punten**

KUIFJE's portefeuille ... ... **200 punten**

KUIFJE's puzzle. luxe model, in hout. Verkrijgbaar : modellen 3 en 4. **500 punten**

ONZE ALBUMS

1. « **DE SPROOKJES VAN PERRAULT** » : 50 F.
2. « **DE LUCHTVAART** » (Oorsprong tot 1914): 50 F. of luxeuitgave : 60 F.
3. « **DE LUCHTVAART** » (Oorlog 1939-1945) : 50 F.
4. « **DE AUTOMOBIEL** » (Oorsprong tot 1900) : 50 F. of luxeuitgave : 60 F.
5. « **DE ZEEVAART** » (Oorsprong tot 1700) : 40 F. of luxeuitgave : 60 F.

Dank zij deze albums kan je al je chromo's en plaatjes klasseren en de boeiende geschiedenissen lezen waarvan ze de illustraties zijn.

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE, DIENST T
Lombardstraat, 24, Brussel

...gen-
...olgde.

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Otto en Johan ontscheepten in Polen en vinden slechts één paard. Johan vertrekt alleen om Godfried van Hogenbempt te zoeken..

(Wordt vervolgd.

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske bleven alleen op Mars en liepen groot gevaar er nooit meer heelhuids af te komen.. De bemanning van de vliegende schotel wi achter ingrijpen om het ergste te voorkomen

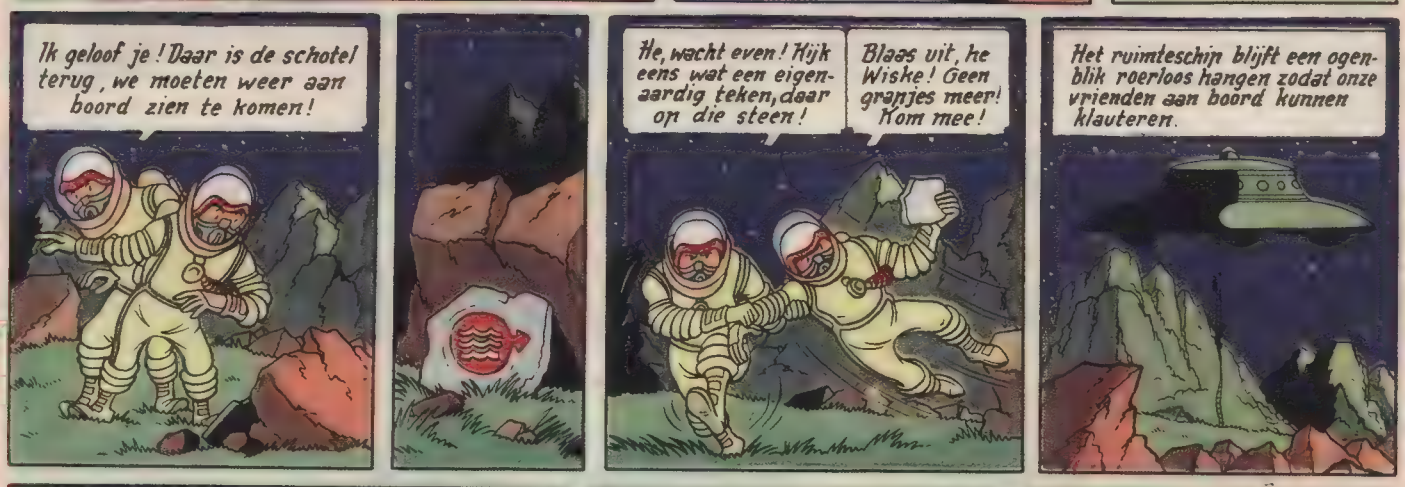

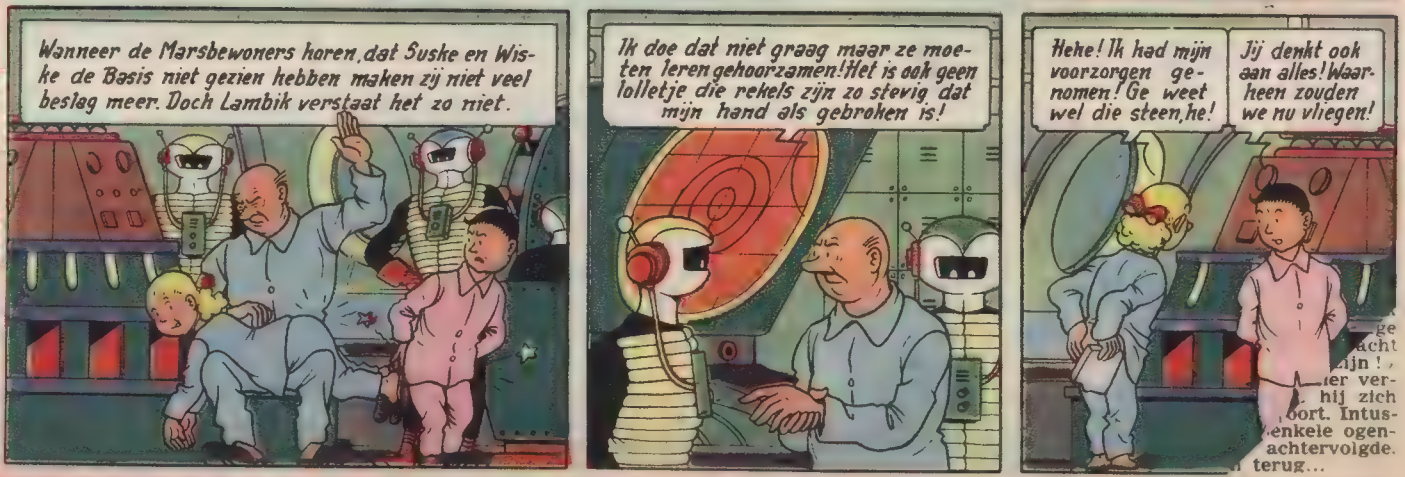

...ge
...acht
...zijn !
...ier ver-
...hij zich
...oort. Intus-
...enkele ogen-
...achtervolgde.
...n terug...

(Vlug, voortgezet.)

EEN DROGE ZOMER

DOOR GOMMAAR TIMMERMANS

GEILLUSTREERD DOOR BOB DE MOOR

HET kriocelde 's namiddags van het volk voor de kerk. Allemaal deelnemers aan den beeweg. Om drie uur juist, begonnen de klokken te luiden en de stoet zette zich in beweging. Voorop stapte de koster met het kruis, daarachter de harmonie « Ver is Wijd », daarachter de leden van de Derde Orde, en om te sluiten de hele zwerm volk. Zo trokken zij de stad uit en den steenweg op naar Bouwel.

De beewegers bidden luid, maar de weg was lang en heet, en als zij nog maar pas 't hof van den graaf gepasseerd waren, lonkten er al een paar omhoog om te zien of er nog geen regenwolken opduikelden.

Maar neen, nog niets dan den hemel, die strak en diep blauw over de velden koepelde.

Halverwegen zaten de charabangs al vol vrouwen die een flauwte hadden gekregen van de hitte.

MAAR daar aan den draai van de baan, verscholen achter de koele lindenboom, kwam de herberg « In de Helft » in 't zicht, en de stap der bedevaarders versnelde zienderogen. De koster had het kruis over zijn schouder gelegd lijk een geweer, en draafde zó moedig op de herberg af, dat hij de helen troep wel twintig stappen achter zich liet !

Als zij bijna ter plaatse waren, ging mijnheer Pastoor op den berm naast den weg staan en zei :

— Mannen, wij gaan hier een verfrissing nemen ! Wij hebben het verdiend ! Maar luister goed : er wordt alleen water of limonade gedronken, hé ! Laat ons niet vergeten dat wij op beeweg zijn !

Dat viel nogal in goede aarde, daar iedereen zijnen mond zo droog was als een leren zool. Men zou wel azijn gedronken hebben !

Op nen ik en nen gij, zat de gelagzaal zo vol als een ei, en de baas die van achter zijn gazet wakker schoot, riep met een lach op zijnen mond zijn vrouw en dochters uit de keuken om te helpen gerieven.

De bedevaarders zakten in 't café op de stoelen en banken flauw en fleps lijk natte handdoeken. De drank werd rondgedeeld. Het was er stil lijk in een graf. Men hoorde alleen het kloeken en slikken, en eerst na het tweede glas kwamen de tongen los en werd er over de komende regen en onweders gesproken. Opeens nen kres, een tumult : Gust De Bie werd aardig daar het den eerste keer in zijn leven was dat hij iets anders dan bier dronk, en het bekwam hem niet. Hij werd op een stoel buiten gedragen en in de schaduw van het pomphuis gezet en kreeg permissie een pint bier te drinken. Maar dat werd rap geweten, en er was rap nen hoop mannen die zogezegd eens naar den Gust gingen vragen hoe hij zich voelde, maar in het achterhuis een pint gingen binnengieten buiten het weten van den pastoor.

Het werd nu opbrekenstijd. De fanfare speelde een moedig lieken, en men was weer op weg.

Als men om half zes in Bouwel aankwam, verschoot men niet weinig als het dorp zo leeg was als de handpalm van nen bedelaar : nieverans een levende ziel te zien ! Men ging met de gauwte bellen aan 't huis van den pastoor waar de meid kwam opendoen en zei dat heel het dorp het beeld van den heiligen Donatus processiegewijs door de velden was gaan dragen om regen af te smeken, want er waren al drij koeien gestorven !

Dat nieuws werkte lijk koude lucht op wafelendeeg, en de moed zakte de bedevaarders tot in hun vermoeide knieën...

— Hoe lang zullen ze nog wegblijven ? vroeg de koster. Maar dat wist de meid ook niet, want de processie zou misschien nog langs een paar andere gemeenten passeren.

— Wij zullen hier maar op hen wachten, zei de pastoor. Ondertussen kunt gij uw voeten in de vaart gaan baden, dan trekt de muugte er uit.

— Maar bij neen ! riep kolonel Kartets, die veertig jaar bij 't leger was geweest en 't stappen gewoon was. Wij kunnen ze even goed achterna gaan en proberen ze in te halen, dan weten wij waaraan en waaraf !

Maar meer dan de helft kon bijna niet meer op zijn benen blijven, laat staan een processie gaan inhalen !

Daar Kartets zag dat zijn voorstel werd afgeketst, lijk dat men naar een wesp slaat, zei hij minachtend :

— Wat zijn dat nu voor mensen tegenwoordig ! In mijnen jongen tijd marsjeerde ik vijf uren door de sneeuw en de regen onder 't vuur van den vijand om aan mijnen overste te gaan zeggen hoe laat het was. Allee, waar zijn al die straffe mannen van den oorlog van veertienachttien ? Goed, als er niemand koeragie heeft om mee te gaan, dan ga ik op mijnen alleen, maar laat mij dees zeggen; die met mij meegaat, en mij heel den weg kan volgen geef ik binnen de veertien dagen een mosselsouper. 'Allee, wie riskeert het ?

Nu waren er kandidaten genoeg, en met een trommel en een trompet van de harmonie trokken zij de korenvelden in, op zoek naar de inwoners van Bouwel en het beeld van den heiligen Donatus.

De achterblijvers gingen, ofwel in de kerk zitten voor de koelte, of aan de vaart of in de dennenbossen liggen uitblazen.

Het werd stiloan later en later. De zon was gezakt, en de avond kwam opzetten en nog was de processie van sint Donatus of de groep van kolonel Kartets niet teruggekomen...

— Ik hoop maar dat hun niets overkomen is, zei een vrouw die haren man mee was gegaan, want hier met die bossen, kunt ge noch nooit weten, hé !

Ondertussen was Kartets met zijn mannen zo verloren gelopen als ge maar kunt verloren lopen tussen de korenvelden en de mastenbossen. Zij hadden zich gesplitst om den goeien weg te vinden, en nog eens gesplitst, en nog eens gesplitst zodat ze nu in groepkens van drie in de donkeren ronddwaalden met groten schrik op 't lijf, omdat zij de nacht onder den bloten hemel zouden moeten doorbrengen en de kludde of de watergeest zouden tegenkomen.

(Wordt voortgezet)

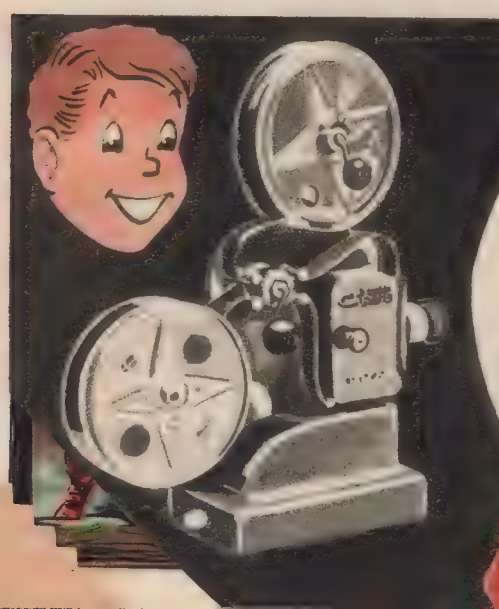

Draai geen filmen!

Tenzij je de echte ciné-projector 16 mm
CINETTE « MOVIE 16 »
hebt, die slechts 485 F. kost.
Je vindt dit toestel in iedere moderne winkel van foto- en cinema-apparaten. Je vindt er eveneens de prachtige films van Cinette.

Cinette

Kleef bijgaande bon op een briefkaart en stuur ze naar de Ateliers CINETTE, Gerardstraat, 34a, te Brussel. Je krijgt dan gratis met de post een mooie documentatie toegezonden, evenals de geïllustreerde lijst van de films.

DE 3 MUSKETIERS

Nauwelijks te Meung aangekomen raakt d'Artagnan in strijd met de Rochefort, de man die Richelieu ... met hart en ziel is toegewijd en een vijand is van de Tréville, kapitein van de Musketiers.

TWEE DUELS IN VIIFTIEN MINUTEN

7 HET kostte de arme d'Artagnan drie volle dagen om te bekomen van de « emoties » welke dat pak rammel hem bezorgd had. Op de morgen van de vierde dag, steeg hij op z'n oud, geel paard en sloeg de weg naar Parijs in. Hij was nog steeds zeer verontwaardigd en was vast besloten hemel en aarde te bewegen om de edelman, die hem had uitgelachen, weer te vinden. Toen hij in de hoofdstad toekwam, ging hij onmiddellijk naar M. de Tréville, kapitein van de musketiers van de Koning, om diens beschermen in te roepen. De vader van d'Artagnan was bevriend geweest met Tréville. Deze laatste was nu een machtig personage geworden en genoot het vertrouwen van Lodewijk XIII.

8 TREVILLE ontving d'Artagnan hartelijk en beloofde hem z'n steun. « Denk echter niet dat je dadelijk bij de musketiers zult opgenomen worden », zei hij glimlachend, want het is een elitekorps en Zijne Majesteit duldt er alleen edelen in die hun dapperheid hebben bewezen ! » — « Ik zal u bewijzen dat ik moedig ben », antwoordde onze vriend fier. Tréville schudde het hoofd. Hij wist wel dat die kereis uit Gascogne graag bluften. « In afwachting » zo vervolgde hij, « geef ik je een aanbeveling mee voor M. des Essarts, kommandant van de Garde. Ga met mijn groeten naar hem toe en ik twijfel er niet aan dat... » Hij kreeg de tijd niet deze zin te voltooien...

9 D'ARTAGNAN, die door het venster staarde, had zijn woede en verontwaardiging niet kunnen onderdrukken. Hij had de edelman van Meung herkend, die op straat voorbij liep. Bevend van woede en zonder zich de tijd te gunnen M. de Tréville met de verschuldigde eerbied te groeten, liep hij buiten en stormde de trap af. Hij was zó vlug dat hij niet eens zag waar hij liep en een musketier een zodanige stoot gaf, dat deze laatste een kreet slaakte van pijn. « Verontschuldig me, hakkelde d'Artagnan, ik heb haast. » Maar de musketier, die Athos heette, werd plotseling lijkwit en weerhield onze vriend bij de mouw...

10 MIJNHEER, ik ben gewond. U hebt me vreselijk pijn gedaan toen u zich op mij wierp. Verontschuldig u zoals het hoort, anders zal ik verplicht zijn u een lesje in welevendheid te geven. » D'Artagnan, we vertelden het reeds, was zeer licht geraakt en hij riep : « Lessen ? Ik zou u wellicht nog lessen kunnen geven ! Ik ben echter te uwer beschikking. Waar en wanneer wilt u dat we elkaar ontmoeten ? » — « Heden middag te Carmes-Deschaux ! » zei Athos en bekeek de jonge man met een blik waarin nieuwsgierigheid en ironie gemengd was. D'Artagnan, knikte instemmend en rende verder zonder zich nog te bekommeren om het duel dat hij zich op de hals had gehaald

11 AAN de straatdeur liep hij in z'n haast bijna een tweede musketier omver. Deze heette Porthos. Hij was een reus en droeg heel fier een prachtige, gouden sabelriem. Terwijl hij trachtte door te gaan, raakte d'Artagnan in de kapmantel van Porthos verward en zag, dat die mooie gouden sabelriem aan de achterkant doodgewoon buffelleer was. De musketier, die vreesde dat die jonge dwaas zijn geheim had ontdekt, sprong achteruit en riep boos : « Verduivelt ! Kan je dan niet beter uit je ogen kijken als je de deur uit rent ? » D'Artagnan zinspeelde beslist op de gouden sabelriem toen hij ironisch antwoordde : « Ik kijk heel goed uit m'n ogen, te goed zelfs want...

12 IK zie sommige dingen aan de achterkant, wat iedereen niet zeggen kan ! » De musketier was op z'n gevoelige plek getroffen en werd zo rood als een pioen. « Je bent een jonge dwaas en ik zal je wel eens leren hoe het hoort ! Ik verwacht je kwartier na twaalf te Carmes-Deschaux ! » — « Ik zal er zijn ! » antwoordde d'Artagnan droogweg. De woede van de musketier vermaakte hem kostelijk. Om dat tweede duel bekommerde hij zich al evenmin als om het eerste. Hij holde hals over kop voort. Intussen was de man van Meung, helaas ! verdwenen. Na enkele ogenblikken zag onze vriend in dat hij een schaduw achtervolgde. Diep teleurgesteld en boos keerde hij op z'n passen terug...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Enkele mijlen van Wood-City, waar onze vrienden Dog Bull, Kid Ordinn, Chick Bill en Kleine Poedel wonen, wachten vier gemaskerde kerels, op een bode die met de postzak voorbij moet komen...

Hij zal nu niet lang meer weg blijven. Hij komt hier iedere week om hetzelfde uur voorbij !

Ik hoop dat hij onze aanplakbrieven zal bij hebben. Ik verplaats me niet graag nutteloos !

Wie verwachten deze gemaskerde mannen ? DE KOERIER !

Ja, de koerier! De heldhaftige postbode uit de Far West, die door eindeloze vlakten rijdt en allerlei ontberingen trotseert, met als leuze: « DE POST VOOR ALLES !»

Sommige koeriers hebben echte heldendaden verricht om hun leuze getrouw te blijven...

Niet loslaten! Vergeet het niet ! DE POST VOOR ALLES !...

Pak vast, schurken ! Ziedaar, mijn scalp !... DE POST VOOR ALLES !...

Maar, laat ons nu terugkeren naar onze koerier...

HANDEN OMHOOG!

Daarvoor heb ik geen tijd! DE POST VOOR ALLES !

Die man kent de regels van het spel niet ! Vooruit !

PANG PANG

Niet ver vandaan...

Luister, Kleine Poedel !... Er wordt geschoten !

Ho ! Vier bandieten achtervolgen de koerier !

PANG

Rechtsomkeert, jongens ! Wij komen te laat !... Wij zullen een ander middel moeten vinden om de aanplakbrieven in handen te krijgen !

Bewaar je pijlen, Kleine Poedel. Die heren schijnen niets te voelen voor een conversatie...

Bekommeren we ons liever om de koerier, die is misschien gekwetst.

BANG

HOO !

(Wordt voortgezet.)

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

Tockburger, de directeur van het cirkus, deelt mede dat ze een grote reis door India zullen maken. Teddy is dolblij en zeer onvoorzichtig...

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

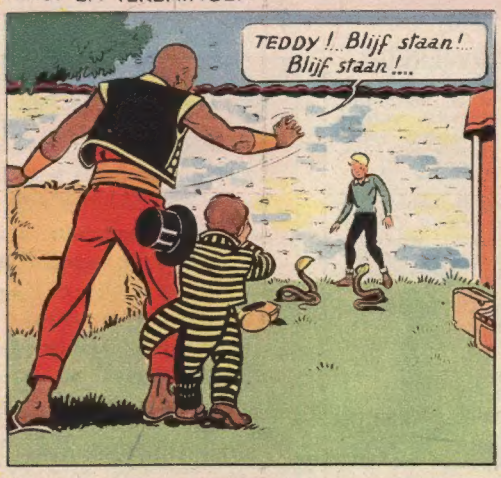

EEN BOOM VAN EEN VENT !

Twee meter zeventien en 140 kg. ! Dit zijn het gewicht en de maat van Ewart Pottegieter, een bokser uit Zuid Afrika, die reeds talrijke gevechten heeft geleverd en ze allemaal won met K.O. in de eerste ronde ! De bokser is 22 jaar oud en landbouwer van beroep. Zijn maat heeft hij van zijn vader geerfd, want deze is 2 m 06 en zijn « broertje » : 2 m 03. Een reuzenfamilie ! Op onze foto kan je de enorme afmetingen bewonderen van zijn hand, vergeleken met deze van zijn manager, die « maar » een normaal mens is !

NIEUWS UIT CANADA

— Weet je dat de muggen in Canada een nationale plaag zijn, en er bestreden worden met vliegtuigen ?

— Dat de auto's er in de winter zelfs bij 40° onder nul, na ettelijke uren onder een sneeuwlaag te hebben stil gestaan, onmiddellijk starten, dank zij een speciale anti-vries vloeistof ?

— In het heerlijk land dat Canada heet, noemt men een auto nog altijd een kar en een trein... een grote kar.

ENGELSE SCHILDERS

JE hebt waarschijnlijk reeds foto's gezien van schilderwerken van de vroegere Engelse Eerste Minister Winston Churchill. De meeste mensen weten niet dat zijn opvolger, sir Anthony Eden, eveneens een goed zondagsschilder is, en kenners beweren zelfs, dat hij op dat gebied zijn voorganger overtreft ! Sir Anthony heeft vroeger zijn waterverftekeningen nog geexposeerd te Parijs en te Londen.

NIEUW

No. 132
Packard Cabriolet

Alweer twee nieuwe Dinky Toys

Het verzamelen van Dinky Toys is een aantrekkelijke bezigheid voor alle jongens. Nieuwe modellen worden regelmatig aan de uitgebreide en afwisselende rijen van Dinky Toys toegevoegd. Deze aantrekkelijke miniatuur meesterstukjes zijn niet te overtreffen. Schrijf vandaag nog om het nieuwe geillustreerde boekje, dat vele bijzonderheden vermeldt over dit beroemde speelgoed.

DINKY TOYS

No. 255
Mersey Tunnel
Politiewagen

VERVAARDIGD IN ENGELAND
DOOR MECCANO LTD.

Agentschap
P. Fremineur, Afd. 20
Bogardenstraat 1, Brussel

DE POS

IN DE AUTOWERELD

DE Italiaanse industrie heeft van Januari tot en met Juni 101.870 wagens gebouwd, vergeleken bij 87.625 verleden jaar. Hiervan werden 34.394 wagens geëxporteerd, tegen 18.530 verleden jaar.

DE **Volkswagenwerke** hebben in de staat New Jersey (USA) een fabriek aangekocht, waar de Volkswagens, bestemd voor de USA-markt, zullen gemonteerd worden.

DE **Austin** Motor Cy levert nu 120 wagens af per uur ! De Britse Ford fabriek van haar kant bouwt per dag 1.500 personenwagens, bedrijfswagens en tractoren, waarvan de helft voor de uitvoer is bestemd. Voor 1956 wordt een even grote export voorzien als dit jaar.

— **Vauxhall** produceert nu 600 eenheden per dag.

— De productie van de Rootes Group is met 25 t.h. gestegen, vergeleken bij 1954. Van de **Hillman** Minx worden nu zestig eenheden per uur afgeleverd.

RADIOTOESTELLEN IN BELGIE

EINDE 1954 werden in België door de statistische diensten 2.349.000 radiotoestellen geteld, wat er op wijst, dat de overgrote meerderheid der gezinnen er een bezitten. In vergelijking met 1953 is de vermeerdering vrij aanzienlijk, vermits einde 1953 slechts 1.862.744 radiotoestellen werden geteld. De vermeerdering van radiotoestellen in de auto's zou daar voor een groot deel tussen zijn. In 1939 stonden in het land 1.112.962 radiotoestellen en in 1950 1.548.205. Per provincie is de toestand als volgt : Antwerpen 296.623; Brabant : 411.661; West-Vlaanderen : 223.975; Oost-Vlaanderen : 281.644; Henegouwen : 299.706; Luik : 259.735; Limburg : 95.823; Luxemburg : 46.092; Namen : 85.090.

EEN KOSTBAAR BOEK

MEN gaat weldra een nieuwe Atlas uitgeven, in dewelke 1.750 hemelfoto's zullen verschijnen, die genomen werden met de reuzetelescoop van de Mont Palomar. Deze foto's zijn zó scherp, dat men er de sterren zal kunnen op herkennen, die een miljoen maal minder schitteren dan de kleinste ster, die met het blote oog kan gezien worden. Iedere foto is ongeveer 50 cm breed. De prijs van deze Atlas bedraagt... circa 100.000 Belgische frank !...

EEN TRUCJE

EEN Franse cineast gebruikt een trucage-camera om bepaalde scènes op te nemen. Het toestel is van twee objectieven voorzien, waarvan het een zich aan de voorzijde van de camera bevindt, en in werkelijkheid tot niets dient, terwijl een ander (op de zijkant) feitelijk alle opnamen maakt, maar dan zonder dat de mensen er zich rekenschap van geven dat ze gefilmd worden. Dank zij dit « vernuftig » systeem kan hij zeer natuurlijke opnamen maken.

NIEUWS IN

TE oordelen naar het aantal telefoonabonnees is de stad Detroit (U.S.A.) op weg een van de belangrijkste steden ter wereld te worden (om nauwkeurig te zijn : de vierde), want Detroit bezit nu reeds een millioen telefoontoestellen en wordt alleen nog overtroffen door Londen, New York en Chicago.

★

TE Vancouver (Canada) heeft men een ultra-moderne lift in gebruik gesteld, die automatisch weigert te starten, indien het maximum gewicht overschreden wordt. In een luidspreker hoort men dan het volgende vragen : « Deze lift is overbeladen. Wij verzoeken een van de liftgebruikers vriendelijk uit te stappen... »

RECORDS

NIEMAND heeft er een flauw vermoeden van, dat een huishoudster doorgaans te voet, en zonder haar huis te verlaten, per jaar **5.000 km aflegt !** Deze statistiek werd gemaakt door de internationale dienst voor wetenschappelijke informatie.

Dit organisme heeft ons nog enkele andere records gemeld : een boer kan bij het bewerken van zijn veld per dag 40 km afleggen, en een kind legt al spelend iedere dag ongeveer 20 km af. Een verkoopster in een warenhuis neemt 12 km voor haar rekening, en zelfs een secretaresse brengt het tot 65 km per week !

M. SINGH IS ER VROEG BIJ !

WAARSCHIJNLIJK geïnspireerd door de vele recente publicaties over het vliegen naar andere planeten, heeft de heer N. Singh, technisch student in Calcutta, het plan opgevat om zich vast van een plaats aan boord van een toestel naar de maan te verzekeren. Hij heeft in ieder geval aan de K.L.M.-vertegenwoordiger in Calcutta een brief gestuurd, waarin hij vraagt hem ten spoedigste te laten weten, of voor hem een plaats kan worden geboekt op het eerste vliegtuig naar de maan.

Aangezien eerst nog enkele

Tijd

HET KORT

ZES duizend van de twintig duizend Londense autobus-conducteurs zijn vrouwen.

★

EEN Hollander heeft een nieuwe tandem uitgevonden. De gebruikers van de dubbele fiets zijn niet langer achter doch naast elkaar. Ieder pedaleert slechts met een voet en de andere voet rust op een speciaal voetplankje.

★

NAAR uit recente statistieken blijkt, noteert men in de Verenigde Staten één dodelijk ongeval per 1.460 auto's in gebruik. In Engeland komen er veel meer autoongelukken voor, namelijk 650, en in Frankrijk, 555. Daaruit mag men dus afleiden dat de Fransen driemaal slechter sturen dan de Amerikanen.

MICROBEN

EEN scheikundige heeft zich geamuseerd met het tellen van het aantal microben, die voorkwamen op een briefje van 1.000 Franse frank. Ik laat je raden hoeveel de man er gevonden heeft... Je kunt het niet raden: VIERHONDERD MILLIOEN! En zeggen dat er mensen zijn die zo weinig bezorgd zijn met hun gezondheid... dat ze met een hele hoop briefjes van 1.000 F. op stap gaan...

Met KUIFJE's BONS kun je: 29 reeksen KUIFJE'S CHROMO'S bekomen, 4 reeksen van de SPROOKJES VAN PERRAULT, 5 reeksen van REINAERT DE VOS, 4 reeksen van de MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST.

technische zaken geregeld moeten worden, voordat de luchtvaartmaatschappij vluchten naar een andere planeet gaat organiseren en er voorts nog vragen open blijven over landingsconcessies, accomodatie van de passagiers op de landingsplaats, boeking voor de terugreis, etc., is het verzoek van de heer Singh voorlopig door de K.L.M. aangehouden.

PRUIKEN

DE pruikenmeester van het « Théâtre Français » heeft aan een journalist verteld dat hij om een gewone pruik te maken 30.000 haartjes nodig heeft! Het haar kost hem 15 F. de gram voor blonde en bruine, 45 F. voor rode haren en 60 F voor witte haren! Het maken zelf van de pruik duurt ongeveer 48 uren. Men kan zich dus een idee vormen van wat een gewone pruik wel kan kosten...

WEL WAT DENK JE VAN HET SUPER-KUIFJE MET ZIJN 32 BLZ?
HEB JE HET REEDS AAN JE VRIENDEN GEVRAAGD?

ONTELBARE AANGENAME UREN MET deze « MARSBEWONER »-UITRUSTING

Een buitengewone nieuwe Amerikaanse uitvinding, waarmee zich reeds duizenden kinderen vermaken. Dit kostuum is in het bereik van iedere beurs, rijk en arm, bezorgt uw kleintjes vele uren plezier.

U kan bestellen naar believen, het gehele kostuum of een deel ervan.

1) « Mars helm », in plexiglas, onbreekbaar, met antenne.

2) « Revolver geheime code », schiet geen voorwerpen af, maar morse-klanken, en licht-stralen. Aangenaam en goed middel tot het aanleren van de morse.

3) « Stratospherisch kostuum » 2 delen, in zeer sterke gabardine-stof.

BESTELLING GESCHENK-BON

Gelieve me te sturen, tegen terugbetaling:

1 Marshelm in plexiglas. **199 F.**
1 revolver geheime code **99 F.**
1 stratospherisch kostuum maat 6 jaar . . . . **269 F.**
van 8 tot 12 jaar + 10 F. per 2 jaar.

M.....

Terugzenden aan LARTEX, 296, Genèvestr., Bruss. 3. Tel. 15.68.71

GESCHENK: voor 2 delen van het kostum wordt een geschenk bij gevoegd.

EEN HUURAUTO STAAT KLAAR

LUCHTREIZIGERS, die met een van de K.L.M.-diensten naar Nederland reizen, kunnen sinds kort bij boeking van hun passage een huurauto bestellen, waarmede zij autotochten door geheel West Europa kunnen maken.

Er bestaat een keuze uit vier typen moderne auto's, die op elk gewenst punt in Nederland aan de huurder bezorgd kunnen worden, nl. Opel-Rekord, Vauxhall, Hilliman en Chevrolet.

Het is niet noodzakelijk dat de auto bij het punt van uitgang wordt terugbezorgd, maar men kan deze desgewenst ook in een andere stad in een ander land achterlaten! In dat geval is een speciale regeling met de verhuuronderneming nodig. De auto's zijn tegen alle risico's verzekerd.

BEN JE SCHUCHTER

Van 45 tot 50 punten: Je onderschat je kwaliteiten. Durf eens haantje de voorste te zijn al was het dan ook maar voor één keer. Waag het eens te praten over een onderwerp dat je nauw aan het hart ligt: dieren- of plantenkunde, je postzegelverzameling, de electriciteit of weet ik veel. Er is wel iemand in je omgeving in wie je een volledig vertrouwen hebt, zeg hem wat er in je omgaat. Hij zal je beslist helpen om meer zelfbewustzijn te krijgen. Alleen de eerste stap is moeilijk. Begin opnieuw wanneer je eerste poging mislukt. Geef het nooit op.

Van 30 tot 44 punten: Tracht de vakken waarvan je houdt nog beter onder de knie te krijgen. Je overwinning zal je meer zelfvertrouwen schenken. Door werken, moed en volharding zal je je schuchterheid overwinnen.

Van 15 tot 29 punten: Je bent tegenover sommige mensen schuchter omdat je meent dat zij meer weten, meer kennen dan jij ofwel omdat ze je intimideren. Wanneer je nog een paar jaren ouder bent slijt dat wel.

Van 0 tot 14 punten: Je bent erg zeker van je zelf. Opgepast! Te veel is ook niet goed!

EEN EERLIJK CHAUFFEUR

EEN Parijs taxichauffeur had met zijn klient een gesprek aangeknoopt over klassieke muziek. De chauffeur was zodanig in zijn onderwerp opgegaan, dat hij zich van weg had vergist, en zijn klient slechts na een grote omweg gemaakt te hebben ter bestemming bracht.

Daar aangekomen zei de chauffeur:

— Mijnheer, ik trek natuurlijk heel de omweg af van de prijs die u mij verschuldigd is, want als taxichauffeur moet ik wel al de straten van Parijs kennen, maar niet de klassieke muziek!

WONDERBAAR

MEN heeft in de Verenigde Staten een systeem ontdekt, waarbij men beelden kan opnemen op magnetische band. Zo kan men filmen zonder film, en b.v. een T.V.-programma, dat in de smaak valt, opnemen en daarna weer eens rustig bekijken. Waarschijnlijk is de dag niet meer zo ver af, dat men magnetische filmbanden zal kunnen kopen waarop klankfilms in kleuren zullen opgenomen zijn, en die men dan thuis rustig zal kunnen afdraaien, zoals dat nu met de muziekplaten gebeurt...

Op de piste van Monza wordt alles in het werk gesteld om van deze renbaan de snelste ter wereld te maken. Vooral de bochten zijn belangrijk. Hier zie je dan de grootste bocht van de renbaan van Monza die z'n voltooiing nadert.

Het weekblad « KUIFJE »: 10e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit:* PUBLI-ART

KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement: 5 ft. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Frankrijk	:	DARGAUD S. A., 60, Chaussee d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland	:	INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo	:	KUIFJE KONGO - P. B. 449. Leopoldstad (B.K.).
Italië	:	VALLARDI. Viale Montello, 16, Milano.
Canada	:	5090, avenue Papineau, Montreal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	*Buitenland Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden	85,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	165,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	325.— F.	400,— F.	$ 7.00

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Professor Mortimer deed een belangrijke ontdekking in een grot van het eiland San Miguel. Hij brengt zijn oude vriend, kapitein Blake, daarvan op de hoogte. Blake komt dadelijk over. Nauwelijks uit het vliegtuig gestapt, begint de intrige reeds...

Mortimer gooit de kap open en werpt een vluchtige blik op de motor...

De ontsteking misschien?

Meer dan waarschijnlijk. Even kijken!

En plotseling...

Verdraaid! Suiker! Suiker in de benzine. Kijk eens naar die bougie...

Suiker? Dat betekent sabotage!

Mortimer en Blake bekijken elkaar...

Men verwachtte me. Negen en negentig kansen op honderd dat ze ons heel ver van je woning willen houden...

Inderdaad. Het is nutteloos hier langer te blijven staan. We lopen naar de grote steenweg en met een beetje geluk geraken we toch nog thuis.

Op dit ogenblik wordt er in het donker park van "QUINTA DO PICO", de residentie van Mortimer, een man neergeknuppeld.

Ziezo, nu ben ik gerust voor een poos...

De gemaskerde, welke dit zegt, loopt over het grasperk, gaat de trap op, duwt een deur open en dringt binnen in de stille villa...

Prachtig! En nu aan het werk!

Van onder zijn mantel haalt hij een kleine, langwerpige doos. Hij grinnikt:

Met dit hier wordt het kinderspel.

Hij houdt dat doosje voor zich uit en gaat zo langzaam voort...

Methodisch zoekt hij het gelijkvloers af en stapt dan de trap op...

Even daar boven kijken...

Hij loopt van de ene kamer naar de andere, zoekt alles af en begint z'n geduld te verliezen. Op het moment dat hij de laatste deur openduwt, komt er een eigenaardig gerucht uit het apparaat...

Eindelijk!

TOP TOP TOP

De onbekende loopt enkele keren over-en weer en heeft dan de plaats die hij zoekt...

Opgelet! Hier in deze hoek moet het zijn... maar...

TOP TOP TOP

Wat? In dat aquarium? Drommelse professor! Slim is die kerel!

TOP TOP TOP

Zonder aarzelen steekt hij de hand in het water en zoekt het zand en het grind af dat op de bodem ligt...

Plotseling juicht hij:

Ik heb het!

Op hetzelfde ogenblik hoort hij een zacht gegrinnik en laat z'n buit vallen...

HAHAHAHA!

!